

lo GODINA

1964 - 1974

Br. 8

GODIŠNJA SKUPŠTINA OSS-e 21. OŽUJKA 1964. GODINE

Urednik Josip Kovačević
govori o "rođenju" "Godišnjaka."

Radno predsjedništvo:
Ivica ing. Peternac, Mijo
prof. Robić i Stjepan Za-
ložnik.

Skupština donosi zaključak da se naš glasnik zove
"GLAS BUŠEVCA".
(Snimio: Josip/Mate/ Robić)

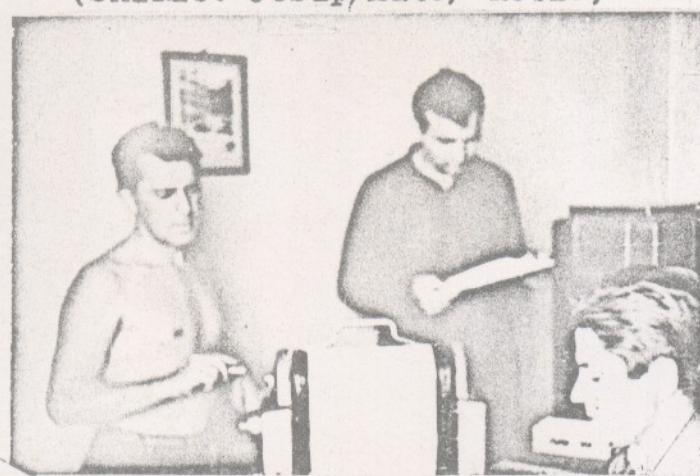
SUBOTA ★ 6. VI 1964. GOD.

**Prvi broj
»Glasa Buševca«**

Ogranak Seljačke sluge u selu Buševac, općina Velika Gorica, izdao je prvi broj lista »Glas Buševca«. U njemu su iznesene aktualnosti iz rada sportskih i drugih društvenih organizacija u selu, doživljaji starih seljana veteranu iz prvog svjetskog rata i dječjatnost Hrvatske bratske zajednice u SAD. Osim toga prikazan je rad dramske sekcije u selu, a nekoliko stranica posvećeno je humoru.

STRANA • VIESNIK

Vjesnik je objavio
vijest o izlasku prvog
broja "Glasa Buševca".
/ FOVIJESNI ARHIV
EUŠEVEC /

Izvlačenje na šapirograf
"Glasa Buševca" u 1967. god.
Na slici: Ivan Kos- Đoni,
Josip Kovačević i Nikola Kos.
(Snimio: Josip /Janka/ Robić)

G O D I Š N J A K

GODINA XI Buševec 21. ožujka 1974.

BROJ 8.

I Z D A V A Č
OGRANAK "SELJAČKE SLOGE"
UPRAVNI ODBOR

Urednik

JOSIP KOVAČEVIĆ

PIŠU:

izvještaje: Josip Vinter

Juraj Robić

Josip Kovačević

Josip Kovačević

Božo Kajganić

članke: Zlatko Kovačević

Marijan Detelić

Josip Kovačević

OSTALI SADRŽAJ

Fotokopije članaka iz
slijedećih novina:

- Vjesnik u srijedu
- Sportske novosti
- Velikogorički list
- Vjesnik
- Hrvatske novine (Mađarska)

PRIJEPIS

na matrice: Ivica

Tomašić

J. Kovačević

UMNOŽAVANJE: Juraj

Robić

TISAK: Prosvjetni Sabor
Hrvatske Zagreb

GODINA 1973. U ZNAKU SURADNJE
S NAŠIM ISELIJENICIMA

Koliko je izvršen naš plan rada i da li možemo biti zadovoljni s postignutim uspjesima? Na ovo pitanje možemo odmah odgovoriti - da, iako naš prošlogodišnji plan nije doslovce izvršen, ali je sa nekim ranije neplaniranim akcijama prešao sva naša očekivanja.

Naša, danas, već tradicionalna suradnja s Gradišćanskim Hrvatima u Austriji, proširena je na naše iseljenike u Rumunjskoj i Mađarskoj. U srpnju prošle godine, četiri člana OSS-e išli su u Rumunjsku gdje su uspostavili vezu sa našim iseljenicima Keši, Rekašu i Klokočiću.

Zatim slijede i naše prvo gostovanje u Mađarsku, hrvatima koji žive u okolini Pečuha. Ovo gostovanje upriličeno je prigodom 400. obljetnice Seljačke bune. Dramska grupa prikazala je u tim selima igroku "Matija Gubec". Ovo dramsko djelo s uspjehom je prikazivano i na više mesta u Hrvatskoj u jubilarnoj 1973. godini.

Na kraju godine proslavili smo i 50. obljetnicu prve dramske predstave buševačkih amatera.

Uspjeh je i to što smo u ljetu tiskali "Glas Buševca" br. 11.

Za sve ove uspjehove možemo zahvaliti mještanima Buševca koji su stalno surađivali sa UO OSS-e i potpomagali ove akcije.

Sav ovaj plodonosan rad ni izdaleka ne bi bio takav da nije bilo novčane pomoći naše općine i republike.

Nažalost, da su pojedinci morali povući malo više nije potrebno spomenuti.

Urednik

Raž: 300 komada

ENA: 5,00 ND

I Z V J E Š T A J I I Z A K L J U Č C I
SA GODIŠNJE SKUPŠTINE OSS-e ODRŽANE 16. VELJACE 1974.

U Vatrogasnom domu prisutno je bilo oko 90 članova. Predsjednik Stjepan Robić, dipl.ecc. otvorio je skupštinu i pozdravio goste i članove društva.

Posebno je pozdravio delegata Prosvjetnog sabora Hrvatske druga Ivu Mikulića, izaslanika Skupštine općine Velika Gorica, drugaricu Baricu Cerovski, delegate OSS-e iz Lupoglava i KUD "Dučec" iz Mraclina.

U radno predsjedništvo izabrani su: počasni član društva Ivo Mikulić, tajnik Prosvjetnog sabora Hrvatske i odbora za scensku kulturu.

Franjo Detelić (Imbre) i Franjo Detelić (Josipa).

Za zapисničara je izabran Zlatko Kovačević, a za ovjerovateљa zapisnika Juraj Vinter i Juraj Gregorec.

IZVJEŠTAJ O RADU DRUŠTVA U 1973. GODINI

Od prošlogodišnje Skupštine do danas, radi se društva u odnosu na nekoliko prethodnih godina sadržajno i nije promjenio, već samo volumenski.

Kakva je karakteristika kulturno - prosvjetnog i umjetničkog djelovanja našeg društva?

Dok s jedne strane imamo aktivni kulturno - umjetnički rad dramskog ansambla i recitatora, te tiskanje naših glasnika "Godišnjaka" i "Glasa Buševca", organizirane kulturne veze s Hrvatima u susjednim zemljama, s druge strane, stagnacija knjižnice i povijesnog arhiva, te nedostatak nekih sekacija u društvu, kao napr. tamburaške, folklorne, pjevačke i slično. Uzrok tome leži svakako u velikom broju pasivnih članova, kaš nedostatku društvenih prostorija.

Od osnivanja društva članovi su o radu i problemima bili upoznavani na sastancima članstva i putem izvještaja na godišnjim skupštinama. Unazad lo godina, međutim, sredstva javnog informiranja su naši bilteni "Glas Buševca" i "Godišnjak", čiju lo obljetnicu izlaženja obilježavamo ovih dana. Iako izlaze u skromnim mogućnostima, povremeno i prema potrebi i raspoloživom materijalu za kompletiranje sadržaja, bár sudeći prema kritikama i interesu čitalaca, bilteni u potpunosti opravdavaju namјenu. Činjenica je da svaki tiskani broj potvrđuje sve veći interes među čitateljima, ne samo u našem selu i bližoj okolini, već i diljem naše domovine, kao i izvan njenih granica.

Poseban interes pokazuju Hrvati u susjednim zemljama s kojima održavamo kulturne veze, te naši iseljenici i građani na pri-vremenom radu u inozemstvu.

Koristimo priliku da odamo priznanje uredniku Josipu Kovačević, kao i svim dosadašnjim članovima uredništva i suradnicima za postignute uspjehe u vezi istog.

Dramski ansambl nastavlja tradiciju uspješnog djelovanja i unapređivanja dramske kulture. Kad to kažemo, mislimo na uvježbanu predstavu "Matija Gubec - kralj seljaka" od M. Bogo-vica, odn. 11 nastupa posvećenih 400, obljetnici Seljačke bune i 50. obljetnici prve priredbe u izvedbi našeg društva. Da je kvaliteta izvedbe bila na zavidnoj razini potvrđuje prva nagrada na Susretu scenskog stvaralaštva sela u Grubišnom Polju,

četvrtoto mjesto na republičkom festivalu dramskih amatera SRH, laskava priznanja od naših sunarodnjaka u Mađarskoj i ostalih gledalaca domaćina, organizatora naših gostovanja.

30. prosinca 1973. na svečan način proslavljen je 50. obljetnica prve priredbe u izvedbi naše dramske grupe. Time smo željeli odati priznanje i zahvaliti se onima koji su prije 50 godina posijali plodonosno sjeme dramske kulture, kao i onima koji su nastavili ili rade i danas na dramskom polju.

Svečani program izveli su članovi dramske grupe, recitatori i tamburaški zbor osnovne škole u Buševcu. Zahvaljujemo našim mališanima i nastavnicima.

Povodom ovog jubileja, a za 50. godišnji uspješan rad na širenju i unapređivanju dramske kulture, zlatnom poveljom u platnu Prosvjetni sabor SR Hrvatske odao je dramskom ansamblu visoko priznanje. Posebna priznanja za to primili su i predsjednik društva Stjepan Robić, dipl. ecc., Ivan Rožić, prof., Josip Kovačević (Josipa), Josip Kovačević (Ivana) i Juraj Robić (Franje).

Iz istog razloga naše društvo odalo je priznanje bivšim i sadašnjim glumcima: Diplomu, Priznanje i Spomenicu Nikoli Kosu (sada u Osijeku), akteru prve priredbe.

Recitatori su ponovili prošlogodišnji uspjeh na Susretu scenskog stvaralaštva sela u Grubišnom Polju. Za razliku od prethodnih godina, ove godine nastupili su 9. lipnja još i u Velikoj Gorici prigodom dana općine i 30. prosinca u Buševcu.

Suradnja i kulturne veze s Hrvatima u susjednim i prijateljskim zemljama Austriji, Mađarskoj i Rumunskoj, nastavljene su, učvršćuju se i proširuju. Doduše, međusobni s Gradišćanskim Hrvatima nisu realizirani zbog pojave zarazne i opasne bolesti goveda tzv. slinavke u Austriji. No, bolest je spriječena, ali naknadni poziv za naše gostovanje nije stigao. Program međusobnog gostovanja utvrđen je u Gradišću od 1 - 3. svibnja, kada su naši predstavnici boravili kod naših prijatelja u nama već poznatim selima Gradišća.

Kao što vam je već poznato, od 26-29 listopada 1973. naši su gosti bili članovi folklorne grupe Doma kulture iz Klokočića, naši sunarodnjaci iz NR Rumunjske. Oni su naime, svojim programom uveličali našu proslavu 50. obljetnice prve priredbe. Osim u Buševcu, Naši dragi gosti nastupili su i u Kučama. Posjetili su njima draga mjesata: Zagreb i Kumrovec, rodno mjesto Predsjednika Tita, te Stubicu, Gupčevi kraj.

Posebno primanje za goste priredili su Predsjednik Skupštine općine Velika Gorica, drug Nikola Gusić i predsjednik Komisije za kulturne veze s inozemstvom Izvršnog vijeća Sabora SR Hrvatske, prof. Josip Lukatela. Susret s navedenim gostima bio je tako srdačan i prisutan da su nas pozvali na stalnu suradnju, te izrazili želju da ih posjetimo s programom ove, 1974 godine. No, do prvog susreta je došlo kada su naši predstavnici od 27 - 30. srpnja 1973. godine, posjetili Klokočić.

Stalna suradnja i kulturne veze uspostavljene su i s Demokratskim savezom Južnih Slavena u susjednoj i prijateljskoj Mađarskoj. U organizaciji navedenog Saveza uslijedilo je na principu reciprociteta, gostovanje od 6 - 9. prosinca 1973, našeg ansambla sa tragedijom "Matija Gubec-kralj seljaka", U selima Murski Kostur, Novo selo i Potonja. Ovaj susret s našim sunarodnjacima bio je neočekivano srdačan i topao, ali

nažalost i kratak. Od organizatora smo se oprostili sa željom obostranog skorog viđenja.

Otpraćeni smo ovim laskavim riječima: "Bili ste nam jedni od najdražih gostiju...., ambasatori jezika..., kvalitetom programa, ne amateri, već profesionalci...". Prihvaćen je naš poziv da jedna hrvatska folklorna grupa bude gost našeg sela 1974. godine.

Koristimo priliku da se zahvalimo Komisiji za kulturne veze s inozemstvom za pruženu finansijsku pomoć, kao i obiteljima koje su bile domaćini našim gostima, te time omogućili ovu suradnju.

U Povijesnom arhivu stavljeni su nažalost, samo dokumenti u kojima piše o radu društva i sela u protekloj godini. Tako, dokumenata starijeg datuma nije bilo. Rad knjižnice, usprkos solidnom knjižnom fondu, nije zadovoljavajući. Istina, potrebe učenika i studenta još uvijek ne možemo ni izdaleka zadovoljiti, a ormari za knjige i prostorija su neophodni,

Već nekoliko godina su i vrijedne naše narodne nošnje nedostatkom prostorija spremljene i savjesno očuvane kod obitelji Juraja Rožić, te joj se puno zahvaljujemo.

Ako u ovo imamo uvidu i poteškoće kod održavanja dramskih proba, a pogotovo zimi, onda slijedi zaključak o neophodnosti društvenih prostorija. Molimo Skupštinu da u vezi navedenog i slijedećeg donese konkretan zaključak.

S obzirom na na sadržaj rada i brojnost članova, sve više se osjeća nedostatak, kao i potreba za obnavljanjem rada nekih sekacija: folklorna grupa ili pjevačkog, a napose tamburaškog zbora. Poseban interes postoji među našim najmlađim članovima. Do sada bio nam je problem učitelj muzike i sredstva, a sada samo novčana sredstva. Već nekoliko godina tražili smo sredstva u tu svrhu od Fonda za unapređivanje kulturnih djelatnosti, ali ista za namjenu nismo dobili.

Aktivnost članova, uvezši u cjelini, nije zadovoljavajuća.

Naire, sav teret na izvršenju zadatka usvojenih na Skupštini, nosio je Upravni odbor i članovi dramskog ansambla.

Stoga smo prinuđeni prići reorganizaciji, ili preciznije rečeno, boljoj organizaciji rada. Budući da je ovo izborna Skupština, dosadašnji Upravni odbor daje prijedlog da se budući odbor sastoji od 17 članova, od kojih bi predsjednik, tajnik i blagajnik i međusobno dva izabrana člana činili Izvršni organ. Svaki član odbora bi dobio konkretna zaduženja, a uz njih prema stručnim i ostalim sposobnostima i ostali članovi društva. Time će se ujedno moći sprovesti u djelo, prema Statutu i odluci prošlogodišnje Skupštine, razgraničenje aktivenih i podupirujućih članova.

Prije nego završimo ovaj izvještaj, smatrano obvezom zahvaliti se onima koji su nam pomogli u radu, kao i drugu Stjepanu Švehli iz Ožulinca na poklonjenoj drvenoj građi za izradu kulisa, a posebno Fondu za unapređenje kulturnih djelatnosti Skupštine općine Velike Gorice, na pruženoj novčanoj pomoći.

Fuševac, 16. veljače 1974.

T a j n i k :

Josip Vinter

Blagajnički izvještaj OSS-e Buševac
 za razdoblje od godišnje skupštine 17.3.1973. do 16.2.1974.g.

	Uplate	Isplate
Saldo blag. iz 1972.g.	617,05	
Ubrana članarina za 1973.g.	1.602,00	
" " " knjižnicu	205.-	
Za prodani Gl.Buševac i Godišnjak	912.-	
Ulažnine za "M.Gubec" u gotov.	4.780.-	
" " 50 god, prosl. drame	1.047.-	
" " program Rumuna	1.640.-	
Podignuta gotovina od mj.zaj.Buš.	56.500.-	
Doznaće putem banke-Buševac	42.853.-	
Za kostime "M.Gubec"		10.849,75
Putni trošk.glumaca "M.Gubec" i RPR		4.860.-
" " za uvježbavanje "M.Gubec"		3.500.-
Troškovi šminkera		2.800.-
" kulisa i izrada istih		1.905,40
" recitatora-Grub.Polje		635.-
" recital Dan Općine		1.258,50
" štampe plakati "M.Gubec"		1.519,75
" autobus-Grub.Polje		1.100.-
" " -Valpovo		3.600.-
Putni troškovi za Recital		1.500.-
Troškovi seminara		1.200.-
" poštارина		419,60
" kancelarij.materijala		1.261,60
Ostali razni troškovi - vijenci i ostalo		790.-
Autobus za Rumune		22.000.-
Džeparac		6.500.-
Večera za Rumune		4.000.-
Put.trošk.i prevoz za dog.u Rumunjsku		5.060.-
Svečana večera Buševac		9.875.-
Troškovi, Stubica, V.Gorica, i Vat.dom		9.365.-
Troškovi Grad.Hrvata za N.Godinu		3.200.-
" organizac. u Gradišću		1.400.-
Autobus za Mađarsku		8.000.-
za prijenos:	110.156,05	106.599,60

Donos sa str. 1	110.156,05	106.599,60
Troškovi šminkera		1.200.-
	110.156,05	107.799,60
	- <u>107.799,60</u>	
Saldo blagajne na dan 11.2.1974.g.	2.356,45	
=====	=====	=====
Na računskoj knjižici Mj.zaj.		
Buševac 31.12.1973.g.	14.925,95	
Dotac. općine V.Gorica	30.000.-	
Dopunska dotac.V.Gorice za 1972.	7.2000.-	
Nar.sveuč. V.Gorica za priredbu "M.Gubec" 9.7.1973.g.	1.800.-	
Dotac. za Rumune-Sabor SRH	45.000.-	
Dopunska dotac. Mađarska	5.600.-	
Podignuta gotovinom		56.500.-
Plaćeno virmanom		42.853.-
Promet na rač. knjižici	104.525,95	99.353.-
	<u>99.353.-</u>	
Saldo na rač. knjiž. Mj.zajed.	5.172,95	
=====	=====	=====
S ^o rač. knj.	5.172,95	
S ^o blagajne 11.2.1974.	<u>2.356,45</u>	
Stvarni saldo novč. sredstava	7.529,40	
=====	=====	=====

Slovima: Sedamisućapetstodvadesetdevetdinara 40/100

U Buševcu 11.2.1974.g.

Blagajnik

Rebić Juraj

IZVJEŠTAJ VODITELJA DRAMSKE GRUPE

O RADU U 1973. GODINI

Proteklu godinu možemo smatrati jednom od najuspješnijih. Kako je cijela bila u znaku 400-te obljetnice "Seljačke bune" i mi smo htjeli dati svog prilog tom jubileju spremivši Bogovićevu tragediju "Matija Gubec - kralj seljaka", s kojom smo se, po svom uvjerenju, još jednom potvrdili kao grupa. Djelo smo nakon generalne probe, koja je održana pred učenicama naše škole, izveli još lo puta. Premijera je održana u Buševcu 30. IV., po tradiciji pred domaćom publikom, a zatim su slijedili nastup na "Susretu scenskog stvaralaštva sela" u Grubišnom Polju, gdje smo osvojili prvo mjesto, u Velikoj Gorici za građanstvo i za školu, nakon čega smo nastupili u Valpovu na FDAM, 26. V. 73., gdje smo se plasirali na četvrto mjesto. Zbog interesa mještana još smo jednom nastupili pred domaćom publikom. Nakon treće pauze nastupili smo u Lupoglavu, što nam je ujedno služilo kao ponovna generalna proba, pred nastup u Mađarskoj. Na trodnevnoj turneji po Mađarskoj djelo smo izveli u tri hrvačka sela, i to u Murskom Krturu 6. 12. 73., Potonji 7. 17. 73., Novom Selu 8. 12. 73., gdje smo usprkos otežanog razumijevanja jezika izvanredno dobro primljeni.

Još nam predstavlja dva nastupa za pripadnike JNA i gradarstvo u Dugom Selu, koji su zakažani za 24. 2. 74.

Kod spremanja tragedije "Matija Gubec", imali smo, prilično poteškoća. Kao prva i najvažnija je održavanje proba, koje je bilo vrlo otežano zbog velikog broja članova ekipa, jer je vrlo teško uskladiti vrijeme za uvježbavanje, ako se radi o većem broju ljudi. No, unatoč poteškoćama, posao za koji smo se obvezali da ćemo izvršiti, uspjeli smo privesti kraju už manje izmjeđe, te tako opravdati povjerenje i sredstva koja su nam dana na raspolaganje.

Pored nabrojenog grupa je spremila recital "Ljubav prema domovini" kojeg je uređio drug Ivo Mikulić. Recital je izveden u Vel. Gorici 9. 6. 1973. povodom dana općine.

Krajem 1973., ili točnije 30. 12., grupa je izvela program povodom 50. obljetnice prve priredbe u selu. U programu je retrospektivno prikazano nekoliko isječaka iz značajnijih ostvarenja grupe. Prigodom tog programa podjeljena su priznanja zaslužnim članovima društva. U istom programu nastupili su učenici škole, recitatori i svirači u školskom tamburaškom zboru. Recitatori grupe su također dali svoj prilog. Usput da napomenem da su dva naša recitatora, Vera Rožić i Zlatko Kovačević nastupili na susretu recitatora i literata u Grubišnom Polju 27. 10. 73.

U ovoj godini ćemo nastojati nastaviti rad istim tempom, i već smo odabrali djelo koje ćemo uvježbati. To je komedija "Politička večera" od S. Kolarja. Kako smo odlučili što više ne prezentirati naše kajkavske tekstove, te je kod izbora ovog djela taj faktor bio odlučujući. Pored toga i radnja djela odvija se u našoj sredini, te ćemo moći izvedbu prilagoditi domaćoj lokalnoj kajkavštini, izbjegavši tako poteškoće govora na sceni, posebno akcentiranje. Na kraju bih se u ime dramske grupe htio zahvaliti drugu Ivi Mikuliću na velikoj pomoći koju nam je pružio, bez koje bi rezultati našeg rada bili znatno manji.

Božo Kajganić

10 GODINA "GODIŠNJAKA" I "GLASA BUŠEVCA"

Prošlo je ravno deset godina kako je uoči godišnje skupštine OSS-e 1964. god. izašao prvi broj "Godišnjaka". Kakvo je zanimanje pobudio ovaj glasnik najbolje govori to da su članovi OSS-e i predstavnici drugih društveno-političkih organizacija sela tražili da u toku godine izade još par brojeva glasnika, tj. da ne bude samo "Godišnjak". I na toj "Sloginoj" godišnjoj skupštini za list našeg sela izglasano je i ime "Glas Buševca". Ta godina na izdavačkom planu bila je i najplodonosnija. Tiskana su četiri broja "Glasa Buševca". Međutim, ovaj amaterski rad nije nimalo lak niti jednostavan, stoga nije ni čudo da sve nije išlo kako se u početku zamišljalo. Slijedile su godine kada se štampao po jedan broj "Godišnjaka" ili "Glasa Buševca", zavisno od mogućnosti uredništva ili, bolje reći, urednika - koliko će moći uraditi ili dobiti novca za plaćanje najosnovnijih stvari, što nisu mogli sami učiniti ili badava dobiti.

Sobzirom da ove glasnike izdaje OSS-e, najviše članaka posvećeno je društvenom radu "Sloge". Tiskali smo i druge članke koji su nam bili ponuđeni, nažalost to je bila rijekost. Ljudi se teško odlučuju da napišu kakav članak. A dva tri člana redakcije zbilja nisu u mogućnosti da to sve sami učine. Ipak pisalo se, ovisno od toga kakav je bio interes u pojedinim organizacijama da se njihova problematika javno iznosi selu. Uredništvo je uvijek nastojalo da list bude raznolik sadržanji i bogatiji, stoga i zanimljiviji za sve naše čitaoce. Usprkos svim nedućanama, list je neprekidno izlazio, iako neravnomjerno.

U tih deset godina izdali smo 7 brojeva "Godišnjaka" i 11 redovnih brojeva "Glasa Buševca" i jedan izvanredni. Sada je u pripremi jubilarni 20 -ti naslov, tj. "Godišnjak" br. 8. Ovi izašli brojevi tiskani su na 566 stranica u 4500 primjeraka. Možda ova cifra ne izgleda tako velika, ali ako se sjetimo kako nam je ponekad teško napisati jedno obično pismo, onda možemo razumjeti da je za nas nekoliko amatera ovo bio veliki posao, koji, na naše opće zadovoljstvo, nije bio uzaludan.

Što znače za nas ovi glasnici i kakvu su ulogu odigrali u našem selu? Poslužit ću se izjavama naših mještana datu na naš "Godišnjak" u povodu 10 godišnjice njegovog izlaženja.

Mijo Kos /Zorko/: "Značaj ovih listova je velik, jer oni vuku svu aktivnost naprijed. Odista oni su "jaka stvar", legitimacija i povijest sela. I dalje treba ustrajati u njihovom izdavanju, akcent staviti na koncizno iznošenje bitnih problema. Eventualne promjene lista neće imati neg. utjecaj na njegovu kvalitetu."

Matija Mihatović, prof.: "Dobro je što Buševec ima ove novine. Međutim, njihova važnost ne iscrpljuje se u ekskluzivnosti (niti jedno selo u nas nema nešto ovako). "Glas Buševca" i "Godišnjak" predsta-

vljaju ponos ovog mjeseta i njihovo opstojanje vidim u dalnjem učešću suradnika iz sela. Moja je želja da se tehničkoj opremi posveti veća pozornost i da nema toliko vremenskog razmaka između izlaženja pojedinih brojeva."

Stjepan/Franje/ Robić, student: "Znamo sve probleme s kojima se součava naš urednik i nije nimalo zavidan položaj jednog čovjeka koji uz pomoć jednog ili dvojice suradnika sastavlja čitav list i uz to se brine oko njegovog štampanja. Imamo li na umu ove i ostale poteškoće koje se ponavljaju iz godine u godinu, ne treba inzistirati na oštrim kritikama. Međutim, bude li i dalje trebalo loviti ljude po cesti i moliti ih da napišu nešto za novo izdanje lista, čitat ćemo ga još rjeđe. Zato bih pozvao nas mlade i one koji se osjećaju mladima, da uzmu olovku u ruku. Tada se nećemo pitanji zašto se o nama, našim problemima, a iako uspjesima malo piše."

I na kraju, par riječi predsjednika.

Mjesne zajednice Ivana Rožića: "Morala bi se u selu pronaći sredstva koja bi pokrila troškove češčeg izlaženja ovih listova."

Culi smo mišljenje gore navedenih drugova i iz njihovih odgovora mogli bismo krojiti budućnost naših glasnika. Mislim da sam ukratko iznio ono najvažnije dok će u slijedećem broju "Godišnjaka" pisati opširnije o samoj našoj štampi.

Jedno desetljeće našeg življenja je prošlo. Puno toga iz naše povijesti zauvijek će ostati zapisano u našoj buševačkoj štampi. Za ovaj dug i požrtvovan rad, u ime svih nas, zahvaljujem se svim dosadašnjim urednicima i suradnicima, na njihovom požrtvovnom i ustrajnom radu, čije su nepobitne zasluge da danas možemo zabilježiti i ovaj značajan jubilej.

Također treba odati priznanje OSS-e koji je uviјek davao najnužnja sredstva za tiskanje glasnika. Potrebno je zadužiti ovo društvo da zajedno sa svim našim društveno-političkim organizacijama pronađe sredstva za redovitije izlaženje "Glasa Buševca", s tim da se formira nova redakcija od mlađih sposobnih i aktivnih ljudi, jasno s drugim urednikom.

Uvjeren sam da će ova rotacija opet dati puno svježine i mladosti, a to baš "Glasu Buševca" i treba. Da takav u novom ruhu stupi u svoje druge desetljeće. Jer, on je svojim dosadašnjim teškim ali ustrajnim izlaženjem i to zaslužio.

Urednik
Josip Kovačević

IZVJEŠTAJ KNJIŽNIČARA

Selo Buševec, a posebno Ogranak Seljačke sluge, uživa veliki ugled u čitavoj zemlji pa i u inozemstvu.

On je žarište kulturno - prosvjetnog života u našem mjestu. Uz ostale sekcije naše društvo ima i knjižnjicu.

U knjižnicu je učlanjeno 28 članova, što je jako mali broj s obzirom na broj stanovnika i kulturnu tradiciju.

Većinom su to učenici srednjih i stručnih škola, a oni posuđuju knjige za obaveznu školsku lektiru. Nažalost, broj knjiga i njihova kvaliteta ne zadovoljavaju potrebe čitalaca.

Većina knjiga su starijeg izdanja, pa ih članovi i po nekoliko puta čitaju, te više nisu interesantne. To je jedan od razloga što knjižnica ne radi normalno, te je članovi ne posjećuju redovito.

Trenutno posjeduјemo oko 630 knjiga, a smještene su u ormaru koji ne zadovoljava potrebe knjižnice. Trebalo bi se pokrenuti pitanje kako da se nabavi još jedan ormara i da se poveća broj knjiga. Upisnina iznosi u 1973. god. 140,00 dinara, a od naplacene globe 28,00 dinara, što ukupno iznosi 168,00 din.

Knjižničar :

Josip Kovačević, ml. Gl-99

PRIJEDLOG PLANA RADA ZA 1974. GODINU

1. Uvježbati komediju "Politička večera" od Slavka Kolara; u travnju održati premijeru iste, te organizirati nastupe dramskog ansambla prema programu gostovanja, kojeg treba donijeti Upravni odbor.
2. U ožujku ugostiti dramsku grupu iz Fileža - sela Gradiščanskih Hrvata iz Austrije.
3. Ugostiti u lipnju ili u kolovozu jednu folklornu grupu iz (Novog Sela) naših sunarodnjaka iz Madžarske.
4. Uzvratiti gostovanje sa dramskom priredbom folklornom društvu "Doma kulture" iz Klokočića, također našim sunarodnjacima u Rumunjskoj.
5. Uspostaviti kulturne veze sa Hrvatima u prijateljskoj ČSSR.
6. Oformiti i uvježbati mladi tamburaški zbor.
7. Osamostaliti recitatorsku sekciju od dramskog ansambla, te pojačati rad iste.
8. Provoditi u djelo pojačanog rada društva, a posebno knjižnici i povjesnog arhiva i sl, prema odluci, kao i ostale odluke Glavne Skupštine.
9. Organizirati ostale kulturno-prosvjetne manifestacije prema dopunskom programu rada Upravnog odbora.

NOVO PRIMLJENI ČLANOVI DRUŠTVA:

1. Vesna Bobesić	4. Veronika Jelak, gl. 91
2. Štefica Robić /Kosićina/	5. Ivan Rožić /ml. Kraličin/
3. Ivan Jelak, gl. 91	6. Marija Robić /Stjepana/
kol. 23

NA ČLANSTVU SE ZAHVALIO:

1. Tomo Horvačić, Gl.

PRIGODOM 10. OBLJETNICE IZLAŽENJA "GODIŠNJAKA" I
"GLASA BUŠEVCA"

Razgovore vodio: ZLATKO KOVACHEVIĆ

Anketa među čitaocima o koristi i svršishodnosti ovog lista

- Pitanja: 1.) Što je za njih značio "Godišnjak" i "Glas Buševca"?
2.) Kakav bi trebao biti u budućnosti?

NIKOLA KATULIĆ: "Iz mojeg viđenja budućeg "Godišnjaka" i "G. Buševca" jasni su i nedostaci sadašnjeg. Ova glasila trebala bi biti više od kronike, morao bi biti sadržanji u smislu tekuće problematike sela. Dakle, više treba pisati o budućem, a manje o onom što je iza nas".

MARIJA KATULIĆ, (predsjednik Aktiva Žena): "Ne bi trebali spominjati osobne probleme, već više prostora posvetiti onim općim. Svrhu "Godišnjaka" i "G. Buševca" vidim u njihovom prerastanju u tribinu gdje bi se iznosili razni prijedlozi, uglavnom o uređenju sela i sl!".

MIJO KOS (Zorko): "Značaj ovih listova je velik, jer oni vuku svu aktivnost naprijed. Odista, oni su "jaka stvar", legitimacija i povijest sela. I dalje treba ustrajati u njihovom izdavanju, akcent staviti na končno iznošenje bitnih problema. Eventualne promjene lista neće imati neg. utjecaj na njegovu kvalitetu."

MATIJA MIHATOVIĆ, prof.: "Dobro je što Buševec ima ove novine. Međutim, njihova važnost ne iscrpljuje se u ekskluzivnosti (niti jedno selo u nas nema nešto ovakovo). "Glas Buševca" i "Godišnjak" predstavljaju ponos ovog mesta i njihovo opstojanje viđim daljinjem učešću suradnika iz sela. Moja je želja da se tehničkoj opremi posveti veća pozornost i da nema toliko vremenskog razmaka između izlaženja pojedinih brojeva."

IVAN KATULIĆ (Štofinov), Vel. Gorica:
"Držim da su dosadašnji brojevi ovih
biltena bili"na visini zadatka".
Treba nastaviti u ovom smislu, s time
da se poduzme nešto poradi populariza-
cije objavljenih štiva. Dakle, više
ljubavi, strogo popularno pisanje i
više humora. Nije teško držati se ovih
odrednica. Treba animirati kvalitetne
ljudе, posebice mlade. Omladina je od-
uvijek bila ona koja je davala podstrek
i šarm, između ostalog i ovakovom vidu
izražavanja."

JOSIP ZUBEK (pukovnik - pilot):
"Mislim da su se dosadašnji brojevi
"Godišnjaka" i "Glasa Buševca" suviše
vraćali unazad i da su dostačno os-
vjetljivali dogodaje i prilike koje
su iza nas. To je bilo korisno i mla-
di su upoznali mnoge kvalitete svoje
baštine. Kreiranju novih brojeva
trebalo bi pristupiti novim sadrža-
jima tako da ga svatko rado čita i
da se potaknu ljudi da se više jav-
ljaju sa svojim, možda i različnjim,
mišljenjima."

FRANJO DETELIĆ: (Pavlov): "Nema dvjube
o svrsishodnosti izlaženja ovih biltene.
Ima dosta stvari koje se zabora-
vljavaju i korisno je da se zabilježe.
Ne živim u Buševcu i nemam predodžbe
o tome što bi trebalo tiskati, ali
koristim priliku da pročitam što se
zbiva u našem selu."

KATA KATULIĆ (Pintarica): "Zadnje brojeve
nisam čitala, jer slabije vidim. Govorimo
li o predhodnima, onda je moj odgovor -
sviđaju mi se i sve je lijepo napisano.
Sadašnje biltene nek čitaju mlađi i oni
bi trebali biti više okrenuti njima."

BARA LUČIĆ: "Ne interesiraju me kad pišu neke
meni nezanimljive stvari. Trebali bi se ugledati
na "Arena" i više prostora posvećivati
napisima o tome kako je nekad bilo. Zašto va-
šim suradnicima nisu češće starci, koji bi
govorili kako je nekad bilo?! Dobro bi došlo
da poneka stara pjesma bude spašena od zabora-
va objavljivanjem u "Glasu Buševca".

IVAN ROŽIĆ, predsjednik Mjesne zajednice: "Dosadašnje desetgodišnje javljanje "Glasa Buševca" i "Godišnjaka" ima svoje opravdanje u priličnoj kakvoći. Stoga je izlišna svaka diskusija oko toga ima li ili nema svrhe njihovo izlaženje. Jedini nedostatak bilo bi odveć rijetko izlaženje. Morala bi se u selu pronaći sredstva koja pokrivala troškove čašćeg izlaženja ovih biltena. Meni osobno su se naročito dopali prilozi naših "starih" koji nažalost nisu više među nama. No, nije vrijeme za malodušje. Mladi ljudi sigurno imaju dosta toga reći o sebi i o drugima. Ovi listovi trebali bi podrobnije kazivati o radu svih organizacija sela i to ne uvek post festum; dakle, ne bilježiti samo ono već postignuto, već i upućivati na nešto novo i korisno što bi se onda potvrdilo u praksi."

ZLATKO ROŽIĆ, tajnik Mjesne zajednice: "To su, u osnovi, informativni listovi koji su interesantni za naše mještane i kao takvi teže prolaze izvan Buševca. Slikaju ono što se ovdje događa i u tome im je glavna draž. Uglavnom su izvršili zadaću koja im je namijenjena. Zato su ih ljudi i kupovali. Trebalo bi odrediti datum izlaženja lista i zadnji rok primanja vijesti sa stane. Time se ne bi prekidao kontinuitet u izdavanju lista i otklonila bi se vremenska trščavica od predviđenog do ostvarenog dana pojavljivanja lista u prodaji. Svaka društveno - politička organizacija trebala bi imati suradnika u biltenu, koji bi zastupao njene interese i njena gledanja na seosku problematiku."

IVAN KOVACHEVIĆ, komandir DVD.: "Možda je danas lakše nego ranije spoznati vrijednost i svrsishodnost izlaženja ovakovih biltena. Prelistamo li starije brojeve "Glasa Buševca" i "Godišnjaka" prisjetit ćemo se vremena koje je prošlo i događaja koji su se nekada zbili, a koji polako padaju u zaborav. Smatram da su starci, kao suradnici, prerano poslani u mirovinu. Sa svojim iskustvom mogli bi još dosta toga prenijeti na mlađe. Prigovara se da je "Ogranak" usurpiroao prostor čitavog lista, na štetu ostalih organizacija sela. Mislim da je oštrinu ove kritike lako otupjeti ako se kaže da su članci "Ogranka" obično angažirani i u drugim društvima i da se kroz rad "Ogranka" vidi i uloga drugih."

TOMO ROŽIĆ, sekretar SK: "Dosadašnji brojevi bili su na primjernoj sadržajnoj razini. Ipak, mislim da bi se "Glas Buševca" trebao proširiti tako da više mjesta nađu izvješća o radu Ogranka "Seljačke slove". Jedna stranica (ovo nije krajnja granica) trebala bi biti rezervirana za omladinska razmišljanja. Uopće, mladi bi se trebali naći u svim društveno-političkim organizacijama i dati svoj doprinos promicanju vlastitog utjecaja i ugleda. Bilten bi trebao izlaziti ranije, kao što je nekoć bila praksa. Tada je izlazio prije godišnje skupštine "Ogranka" i mogli su se na vrijeme prostudirati izvještaji za sjednicu, što je doprinosilo njenom uspješnjem toku."

ŽELJKO KOVACHEVIĆ, predsjednik ASO-a: "List je dobar. Prigovori se mogu uputiti jedino na adresu tiskara. Više suradnje s omladinom ne bi bilo na odmet, što bi za posljedicu imalo razvijanje kult. aktivnosti među omladinom. Ipak, problemi sela mogli bi se iznositi nešto detaljnije."

STJEPAN ZUGAJ, predsjednik SD "Polet": "Dosadašnji brojevi korisni su selu, jer se u njima ispoljava rad organizacija u mjestu. U njima se jasno vidi što i koliko su radila pojedina društva i pojedinci u njima. I dalje trebamo zajednički radići na uzdizanju kakvoće "Glasa Buševca"; eventualno povećati broj stranica kako bi svoje mjesto pod suncem ravnomjerno našla sva društva. Omladina malo govori sa stranicama ovih biltena, što je nedostatak koji treba što prije otkloniti."

MARIJAN DETELIĆ, stud.: "Razgovori sa starijim Buševčanima bili su živi satovi povijesti za mlade koji ponekad (pogrešno) misle da su već odavna primili od starih ono što se primiti dade. Naravno, ovo ne isključuje tiskanje izvješća i koja neposredno osluškuju bilo suvremenog omladinca. Nebismo se trebali tako mačehinski odnositi spram onog što nas zapljuškuje iz "bijelog svijeta". Poneka križaljka posvećena, npr. jednom Zvonimiru Črnku bila bi pravim osvježenjem za čitaoce oguglale na ponekad šablonizirano raspoređena štiva u listu. Možda bi češće rotacije urednikâ izbjegle ponavljanje u ustrojstvenom pogledu. Tehnička dotjeranost ne bi trebala biti luksuz, već način da se iza ponekad odišta apstraktnih slika otkrije pravo lice slikanog pojedinca."

STJEPAN LEKTORIĆ iz Lomnice: "Kao starcu, vrlo mi je drago da u našem Turopolju izlazi jedan ovakav, veoma cijenjeni list. Mislim da mi seljaci možemo biti ponosni da se iz našeg sela može čuti riječ i mišljenje seljaka, čega nekad nije bilo. Vrlo se veselim kad vidim mladu generaciju kako voljno i požrtvovno radi na daljnjoj opstojnosti ovog lijepog djela. Ono što mi se najviše dopada u "Glasu Buševca" je to što on i na neki način služi za oplemenjivanje duševnog dobra i ljepote. Naredni brojevi trebali bi i dalje nastojati oplemenjivati dušu čovjeka i pokazivati lijepim primjerom put mladoj generaciji koja će jednog dana svatiti sve ono što je baštimila od starijih i da će mladi biti ponosni na svoje očeve i djedove i da će na poznatoj prošlosti zidati bolju budućnost na čast i slavu roda i domovine Hrvatske."

IVAN KOS iz Zagreba: "Pokretanje ovih glasila svakako je bilo hvale vrijedno jer zbilja treba iznijeti aktualnosti u selu, te opisati stvari koje su se događale u prošlosti. "Glas Buševca" i "Godišnjak" odigrali su važnu ulogu, jer su pokrenuli dosta mlađih ljudi u rad i tako onemogućili da brojni pisci i pjesnici ne ostanu neotkriveni talenti. Smatram da bi mjesna zajednica morala naći sredstva da sve isprave vezane za Buševac, a koje se nalaze u Arhivu Hrvatske, fotokopiraju kako bi bile građom za pisanje povijesti Buševca, ulomci koji bi se potom objelodanjivali u ovim listovima. Mladima treba neophodno pružiti prijliku da na stranicama "Glasa Buševca" pronađu i ispolje sebe. Treba nastaviti nekad uhodanom praksom - objavljanje radova pučkoškolaca."

STJEPAN STEPANIĆ iz Lomnice: "Glas Buševca" rado čitam jer iz njega vidim kako rad "Seljačke slove", tako i rad svih ostalih društva u selu. Posebno me interesiraju članci koje pišu naši ljudi koji žive u Americi, kao i stariji mještani".

"Trebalo bi malo više pažnje posvetiti tehničkom izgledu listova, a naročito paziti na kvalitetu slike. Također bih želio čitati pjesme mlađih Buševčana."

IVICA TOMAŠIĆ: "Čitao sam sve brojeve i stvarno mislim da je "Glas Buševca" list "na mjestu". Ipak, smatram da bi kroz jednu tehničku inovaciju postao još obljubljenji (bar kod mlađih). Trebalo bi paziti da redovitije izlazi."

KATA ROBIĆ, rođena 1882. godine:
"Sa sadržajem "Glasa Buševca" i "Godišnjaka" bila sam upoznata preko mojih ukućana koji su mi ih čitali. Ja, nai-me, ne znam čitati, ali me uvijek zanimalo što se i kako piše o tome što je nekad bilo. Meni te stvari nisu nepoznate ni nove, ali ih volim uspoređivati sa svojim sjećanjima i vraćati se tako u dane moje mladosti. Piše se dobro i ja sam potpuno zadovoljna dosadašnjim brojevima. Nove brojeve neka čitaju mлади. I ne samo to; oni bi trebali i više pisati, jer i mi od mладих možemo podosta toga naučiti."

STJEPAN /Franje/ ROBIĆ, student:

"Znamo sve probleme s kojima se součava naš urednik i nije nimalo zavidan položaj jednog čovjeka koji uz pomoć jednog ili dvojice suradnika sastavlja čitav list i uz to se brine oko njegovog štampanja. Imamo li na umu ove i ostale poteškoće koje se ponavljaju iz godine u godinu, ne treba inzistirati na oštrim kritikama. Međutim, bude li i dalje trebalo loviti ljude po cesti i moliti ih da napišu nešto za novo izdanje lista, čitat ćemo ga još rjeđe. Zato bih pozvao nas mладе i one koji se osjećaju mладимa, da uzmuh olovku u ruku. Tada se nećemo piti zašto se o nama, našim problemima, a i o uspjehima tako malo piše."

zemljište (iza Doma kulture, na igralište, ili koje drugo mjesto) za Etno-park. Čardak bi mogao služiti kao muzej, društvene prostorije ili gostionicu. U njemu bi se mogli održavati "Turopoljska svadba" i drugi narodni običaji. (Na slici: Glavna cesta, tj. pogled iz Križanje u pravcu Zagreba.)

NESTAJU STARI

ČARDACI

Mijenja se ambijent sela, stare drvene kuće ustupaju mjeseta novim zidanicama. Uskoro će nam i posljednji čardaci nestati.

Vrijeme je da razmislimo o tome, da jednoga otkupimo za selo i preselimo negdje na zadružno

RAZGOVOR S BIVŠIM ČLANOVIMA UREDNIŠTVA

Voditelj: Zlatko
Kovačević

MIJO prof. ROBIĆ

Vi ste bili član redakcije od početka izlaženja "GODIŠNJAKA" i "GLASA BUŠEVCA". Tu piše da ste bili korektor. Možete li nam reći nešto o postanku ovog glasnika? I dokle ste radili na njemu i skime?

(Snimio: Vlado Rumbak)

"Ne mogu zamisliti da je već deset godina proteklo od vremena osnutka "Godišnjaka", kako se zvao prvenstveno izašli broj biltena, a koji je potom na jednoj skupštini Ogranka "Seljačke slove" promjenio naziv u "Glas Buševca". Sjećam se dobro tih trenutaka kad smo Joža Kovačević, glavni inicijator izlaženja ovih glasnika, Ivan Kos - Đoni, kao tehnički urednik i ja u ulozi redaktora, dobrovoljno, volonterski prionuli uz taj posao. Znam da je jedan od mojih prvih radova bilo pripremanje za tisak sjećanja Mate Detelića, a koja su, napisana seljačkim domaćim stilom, zahtjevala određenu korekturu. Nije se moj posao iscrpljivao u tome. Često bih zajedno s Đonijem i ostalima raspačavao listove. Prvi broj bio je besplatno razdijeljen, drugi je stajao 50 ondašnjih dinara, dok su ostali prodavani po ekonomičnoj cijeni. Moj sud o članovima je afirmativan, šale su dobre i trebalo bi uznastojati objelodanjivanjem novina najmanje tri puta godišnje."

IVAN KOS -DONI

Od početka bili ste tehnički urednik. Kako je postao i u početku se stvarao ovaj glasnik ? Sto mislite o njegovoj budućnosti ? Zašto niste više član redakcije ?

"Joža je bio "glavni", a ja sam pomagao s tehničke strane. Prvi sam broj sam prepisao strojem za pisanje a isto tako i umnožio. Sjećam se da je jedan paket prvog broja prilikom prijevoza biciklom iz Turopolja u Buševec završio u debelom blatu. Srećom, sudbina "Glasa Buševca" bila je svjetlica od usuda ovih nekoliko primjeraka prvog broja. Sjećajući se prilika iz kojih je ponikao ovaj list, vjerujem da će se danas-sutra pronaći sredstva za daljnje izlaženje ovog "suvremenog arhiva", jer će današnja suvremenost već sutra biti arhivskom građom."

JOSIP ROBIĆ

- Vaš rad u uredništvu, tj. kada ste ušli u redakciju i dokle ste radili u njoj ?
- Što, po Vašem mišljenju, treba našem glasniku da bi bio kvalitetniji i "kvantitetniji"?

- * U listovima sam surađivao od prvog broja "Glasa Buševca", ukupno nekih pet godina. Ideja o pokretanju biltena bila je Jožina i moja. Pamtimo naše zajedničke trenutke provedene na organizaciji samog posla i "izvlačenju" stranica prvih brojeva . Značaj "Glasa Buševca" i "Godišnjaka" leži u njihovu fiksiranju pojedinih povijesnih momenata i određenih trenutaka životne svakodnevnice, koji bi, bez ovih, možda promakli oku i uhu mlađih ljudi. . . Držim da bi naredni brojevi trebali u većoj mjeri zrcaliti rad ostalih društveno - političkih organizacija sela."

IVAN prof. GLAVAŠ

- Bili ste urednik dva broja biltena.

Kako ste radili s obzirom da ste došli iz druge sredine ?

Što mislite o njegovoj budućnosti ?

" Došao sam u Buševec 1967. god. i odmah pristupio u OSS-e, što,ako znamo da se ovo društvo u podnaslovu zove prosvjetnim, nužno slijedi iz mog poziva prosvjetnog radnika.

Godinu dana kasnije obreo sam se u Upravnom odboru, u kojem sam ostao do danas. Istom me moja suradnja sa svestranim Jožom Kovačevićem dovela u situaciju da budem urednikom dva broja.

Za mog mandata glavnog ravnatelja uznastojao sam da riječ svih društveno-političkih organizacija sela nađe odjek na stranicama ovih glasnika.

Pisao sam o historijatu škole i pokušao animirati mlade da više sudjeluju u kreiranju lista.

Nadam se da će se "Glas Buševca" još dugo čuti. Istovremeno koristim priliku da mu poželim puno novih, a što manje bivših suradnika."

- STJEPAN ROBIĆ, dipl.
ecc., predsjednik OSS-e

- Kako ste ušli u uredništvo "Glasa Buševca"?
- Kakvu je funkciju - po Vašem mišljenju - u tih deset godina izvršio "Godišnjak" i "Glas Buševca"?
- Kako bi naš glasnik trebao u budućnosti izgledati?

" Članom uredništva "Glasa Buševca" postao sam kao student, "zahvaljujući" jednom slučajnom susretu s Jožom u Zagrebu, za vrijeme kojeg me uspio "zavrbovati" za suradnju u listu."

" Kad govorimo o funkciji ovih glasnika ne smijemo smetnuti s umu da se radi o sredstvima javnog komuniciranja i da o neutjecaju na čitateljstvo nema zbara. Bilježeci sve detalje od važnosti u radu organizacija našeg mjesata, opravdao je ovaj biltén svoj naziv. Ipak, sve to bilo je nedostatno ako se imaju u vidu stvarne potrebe i mogućnosti. Ova glasila bila su i reprezentativno-propagandnim materijalom, sredstva razmjene s našim prijateljima koji su nas željeli pobliže upoznati. Angažirajući neke vanjske suradnike upoznali smo mještane sa životom naših ljudi u inozemstvu. Osim toga, zasigurno ste primjetili, u svakom broju nađu se i istršci iz drugih novina, a koji se odnose na naše selo i osobe vezane na njega. Time mnogobrojni članci, koji bi nam možda izbjegli, izađu kao zbirká u "Glasu Buševca".

- " Uspoređujemo li prve brojeve sa sadašnjim, možemo ustvrditi da su potonji sadržajno usavršeniji, dotjeraniji i da današnji urednici i suradnici imaju više iskustva na ovom poslu, a da o povećanju stručnosti ne govorimo. Jedini problem koji nas muči jest nedostatak stalnog korektora, pa nam se dogodi da smo ponekad, prilikom izlaženja izvanrednog broja, lišeni jedne vrlo važne stvari - lektoriranja članka. Znamo li da se čitalačka razina čitalaca ovog lista danomice povećava, da radnici, studenti i intelektualci listaju stranice ovih novina, moramo zaista više pozornosti posvetiti stilu koji njegujemo. Sjetimo li se da su brojevi "Glasa Buševca" počlanjani našim sunarodnjacima u susjednim zemljama, ondje prihvaćani kao "ono pravo", suvremenim književnim jezikom pisani, činit ćemo im medvjedu uslugu ne motreći i dalje na jezičnu čistoću i dotjeranost. Propusti u ovom smislu bili bi neoprostivi, jer nisu, poput tehničke opremljenosti, neposredno uvjetovani finansijskim situacijama."

HUMOR

RAZGOVOR S PRVIM I SADAŠNJIM UREDNIKOM

JOSIPOM KOVAČEVIĆEM

Voditelj: Zlatko Kovačević

- Kako je nastala ideja o buševačkom glasniku ?

" Ova ideja rodila se negdje 1963. godine. U to vrijeme bio sam zaposlen, kao i danas, u Radioindustriji Zagreb. Tvornica je izdavala svoj biltén koji se izvlačio na ciklostil papiru. Redakcija je tražila suradnike koji će pisati članke o proizvodnji, radu i drugoj problematici RIZ-a. I ja sam tako, bih -nebih, napisao jedan članak o pogonu gdje su se štampale skale za radioaparate. Jedva, na nagovor svoga šefa, koji je inače bio učitelj, odnio sam taj članak u redakciju. Drugi dan došla je urednikova sekretarica k nama i upitala šefa za mene. Kad je čula da potpisnik článka stvarno postoji, rekla mi je: "Članak će se štampati i bit će nagrađeni." Nisam vjerovao da je to stvarnost. Tek kad je biltén izašao i unutra moj članak, a ispod njega opaska redakcije da se ovaj članak radi svog zanimljivog sadržaja i opisa nagrađuje uz redovan honorar još sa 7000 dinara, bio sam presretan. Ne samo radi novca, jer je u ono vrijeme to bio iznos veći od polovice moje plaće, već više radi saznanja da mogu napisati nešto vrijedno što će drugi s interesom pročitati.

Te, 1963. godine mi smo u Buševcu proslavili / uviјek smo nešto slavili i uviјek ćemo nešto slaviti / 40. obljetnicu prve priredbe naših amatera. Bila je to lijepa svečanost na kojoj su naši najstariji i najaktivniji amateri dobili Spomenice i Diplome. Taj čin uveliko je podigao ugled društva u očima naših mještana.

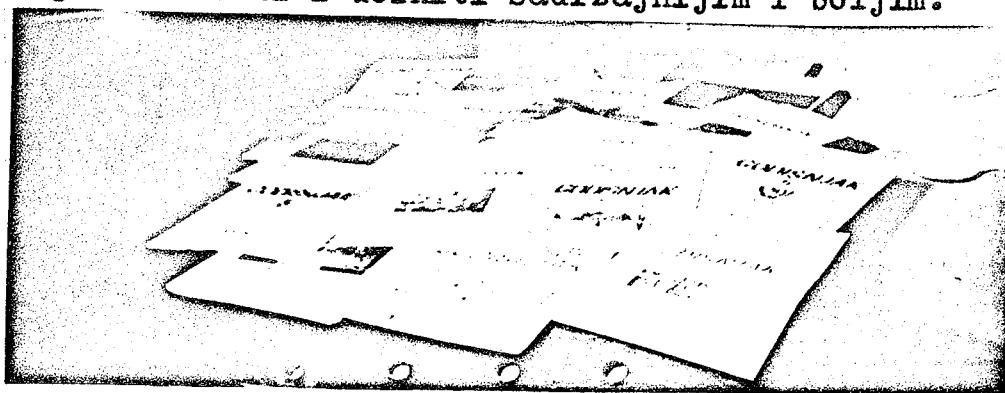
Pomislio sam - ovaj i sve ovakove važne dogodaje u

našoj povijesti, trebalo bi zabilježiti. A kako? Tako da i mi sami tiskamo svoj glasnik. Znao sam da DIP "Turopolje" ima šapirograf, tj. stroj za umnožavanje na ciklostil papiru. Ivan Kos - Đoni tada je bio blagajnik OSS-e i radio je tim strojem u poduzeću. Upitao sam ga da li bi on mogao izvući naš prvi "Godišnjak" i biti tehnički urednik. Kad je rekao da može, napravio sam skicu "Godišnjaka", koju još i danas čuvam, i taj plan iznio pred UO "Sloge", da uz neke članke stampamo i izvještaje za godišnju skupštinu. Ideja je prihvaćena. Odmah sam počeo sakupljati materijal. Obratio sam se, danas već pokojnima, Josipu Kosu i Mati Deteliću da dadu i oni svoje priloge iz povijesti našeg društva. Pisao sam u SAD Josipu Crnku da napiše članak. Svi su se s oduševljenjem odazvali i napisali članke.

Kad sam taj materijal sakupio, rekao sam prof. Miji Robiću da on, kao stručnjak za jezik, bude jezični korektor. I on je prihvatio. Tako je uz pomoć nekoliko naših članova biltén ugledao svjetlo dana u oči godišnje skupštine OSS-e, 21. ožujka 1964. godine. Tiskan je u 190 primjeraka. U RIZ-u sam sa dva čovjeka odštampao prvu stranicu biltena i to u bojama. / Buševčani su se iznenadili i obradovali svom prvom listu. Na toj godišnjoj skupštini odmah je donesen zaključak da "Sloga" izdaje biltén pod nazivom "Glas Buševca". Uredništvo je prošireno za nekoliko novih članova. Radili smo neko vrijeme s oduševljenjem. Međutim, s godinama mijenjali su se suradnici i list je sve rjeđe i s više poteškoća izlazio. Po odlasku u Zagreb mog najaktivnijeg suradnika, prof. Mije Robića, ostao sam takoreći sam.

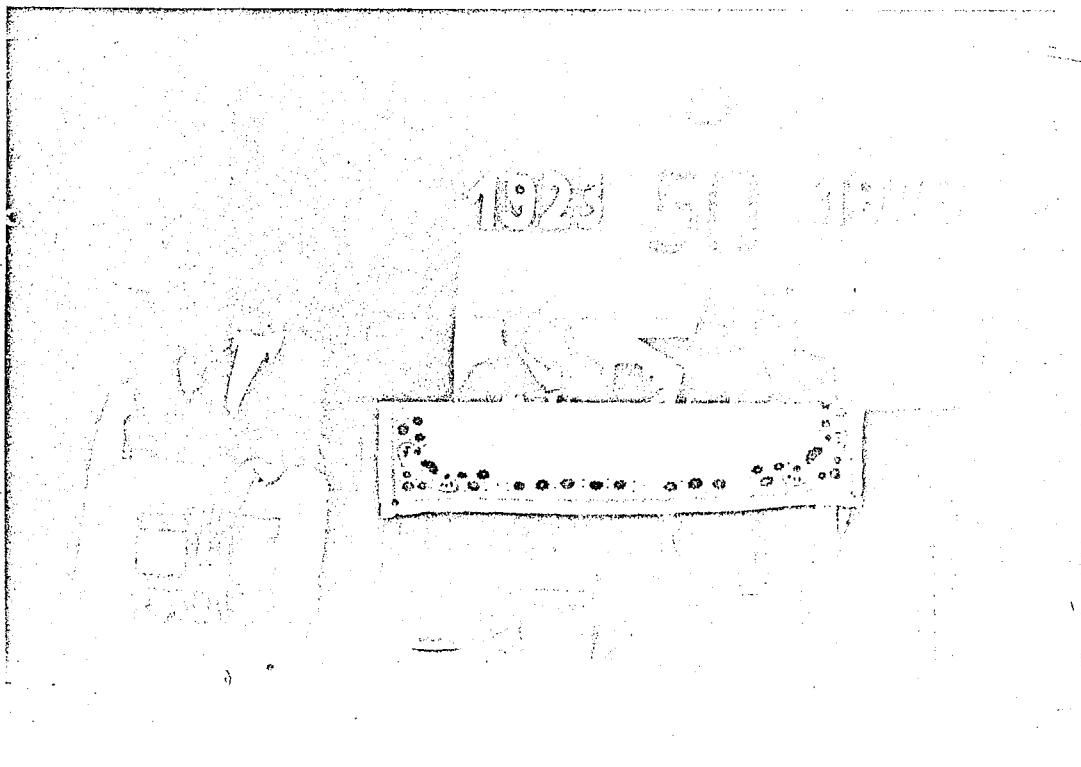
Za vrijeme mojeg režiranja "Turopoljske svadbe" predao sam uredništvo prof. Ivanu Glavašu. On je uređio 2 broja, da bih se zatim opet prihvatio starog posla.

Situacija se nije niti danas izmjenila osim da je donekle lakše doći do novca / za papir i štampanje/, a teže do suradnika jer se pisanje ne honorira kao ni rad urednika. Ako sve ostane po starom, bojim se da ovaj naš skromni glasnik, kako je tiho iznenada došao isto tako i ne nestane. Vjerujem, ipak, da se to neće dogoditi, ne samo zato što bi taj list nedostajao Buševcu, nego što mi imamo mlađih ljudi koji ga mogu uređivati i učiniti sadržajnjim i boljim."

PROSLAVILI SMO ZNAČAJAN JUBILEJ

Proslava 50-te obljetnice prve kazališne predstave
u Buševcu

Prizor iz Kolarogog igrekaza "Svoga tela gospodar!"
Na sceni; u ulozi Kate Amerikančeve - Dragica Vinter,
Iveka - Branko Detelić, Jakopa Pavunčeca - Ivan Rožić
/Pavek/ i Jure Brezovića Amerikanca - Ivan Vinter /stud./

NAŠI PRVI GLUMCI AMATERI

MATO DETELIĆ
(1898 - 1968)

JOSIP KOS
(1899 - 1964)

NIKOLA KOS
(1913 -)

KULTURNI ŽIVOT NEDJELJA, 6. JANUARA 1974.

Jubilej buševačkih amatera

Uoči Nove godine malo selo kraj Zagreba, Buševac, proslavilo je pedesetu godišnjicu održavanja prve kazališne predstave. U prisutnosti uzvanika iz Zagreba, Velike Gorice i pune dvorane Buševčana održana je rijetko uspjela svečana predstava, na kojoj je, uz prigodni program, podijeljen vrlo velik broj diploma i priznanja zaslužnim članovima i voditeljima dramskog ansambla, koji je imao svoju prvu predstavu ravno prije pola stoljeća. Još živi učesnici iznijeli su svoja sjećanja na godine kada se tek začinjala kulturna djelatnost u ovom simpatičnom mjestu na auto-putu Zagreb — Sisak.

Prije tri godine predsjednik Tito je odlikovao njihovo društvo ogrankom »Seljačke sluge«, za svestran i uspješan rad, a u povodu 50-godišnjice postojanja, U ogranku je najaktivnija upravo dramska sekacija, koja je tokom pedeset godina izvela mnoga domaća, pa i strana djela ne samo u svom selu, nego i na festivalima, republičkim i saveznom, i na gostovanjima širom naše zemlje, te u Austriji i Mađarskoj, za Hrvate u tim zemljama. Sada se dramska sekacija priprema za put u Rumunjsku, na uzvratno gostovanje s predstavom Bogovićeva »Matić Gupca«.

Pedeseta obljetnica dramskog ansambla u Buševcu bila je prilika da se i prigodnim programom pokaže što je ansambl najbolje ostvario u proteklom razdoblju, pa je izvedena mala panorama starijih i novijih kazališnih djela, koja su

bila na repertoaru Buševčana. Ansambl se pokazao zrelim i u recitiranju suvremenе poezije, ali najveći domet postigao je dramskim fragmentima iz Kolarove tragikomedije »Svoga tela gospodare i »Matić Gupca« Mirka Bogovića. Nastup i najmlađih članova ansambla kao recitatora, pjevača i svirača pokazao je da ovo selo ima brojan kulturni podmladak, u kom je najrealnija garancija da će se taj hvalevrijedan rad i dalje nastaviti i dalje proširiti.

Ovaj kulturni jubilej jednog malog selišta riječnik je i zbog toga osobito vrijedan. Buševac je zaista jedinstveno selo u kojem svi stanovnici aktivno sudjeluju u sekocijama ogranka »Seljačke sluge«. Još uvek se sve akcije ostvaruju na dobrotvornoj bazi, kao što je doček i prihvatanje mnogih gostiju i angažiranje u svim pripremama i ostvarenjima kulturnog rada, koji iziskuje i značajna materijalna sredstva. Čitavo selo je shvatilo da je njihovo kulturno društvo njihova osobita vrijednost i ne žale vremena ni materijalnih dobara da se takva djelatnost provodi i dalje razvija. Kada su se dijelile diplome, nije bilo kuće u Buševcu iz koje barem netko nije pohvaljen za svoj rad u društvu.

Buševčani su odali priznanje i tajniku Prosvjetnog sabora Hrvatske Ivi Mikušiću, koji dugi niz godina podržava njihov rad i pruža im dragocjenu stručnu pomoć.

N. F.

Zlatni jubilej
Ogranka »Seljačke
sluge« iz Busevca

50 GODINA
PLODNOG
RADA

Dramska grupa Ogranaka »Seljačka sluga« iz Buševca kraja Zagreba proslavila je ovih dana 50. obljetnicu rada.

Najzaslužniji članovi grupe: Stjepan Robić (predsjednik Društva), Josip Kovačević (pisac knjige »Zenidba turopaljskog plemenitaša Vlaškovića« redatelj istoimene kazališne predstave), te dugogodišnji članovi i redatelji Josip Kovačević, Juraj Robić, i Ivan Rožić primili su priznanja Prosvjetnog sabora Hrvatske, a šezdesetak dugogodišnjih članova dobilo je diplome i priznanja društva. Nikola Kos koji je glumio u prvoj predstavi dobio je spomenic.

U povodu zlatnog jubileja, u Domu kulture održana je prigodna svečanost s bogatim kulturnim programom u kojem su nastupili članovi dramske i literarne grupe, recitatori, te pjevački i tamburaški zbor Osnovne škole »Buševac«. Bila je to vrlo uspjela priredba, kao i stotine drugih koje je društvo izvodilo u proteklih 50 godina na pozornicama mnogih naših sela i gradova.

Ogranak »Seljačke sluge« Buševac nastupio je na mnogim festivalima u zemlji i inozemstvu i postigao mnogo uspjeha, pa ih je 1970. godine drugi Tito odlikovao Ordenom zasluge za narod, a Prosvjetni sabor Hrvatske zlatnom poveljom.

Proslavi zlatnog jubileja prisustvovali su mnogi uzvanici i suradnici.

(D.P.)

ZLATNI JUBILEJ DRAMSKIH AMATERA BUŠEVCA

Jubilatna proslava 50- godišnjice prve priredbe dile-tanske sekcije Buševca (PROSVJETNOG I DOBROTVORNOG DRUŠTVA "SELJAČKA SLOGA")

(27. XII. 1923. - 30. XII. 1973.)

Nedjelja 30. prosinca, dan pred kraj 1973. godine.

Svuda se osjeća novogodišnji ugodaj i radost.

Sretni su oni Buševčani koji su mogli navečer doći u Dom kulture i da prisustviju proslavi 50. obljetnice prve kazališne priredbe u izvedbi OSS-e Buševec. Svi su došli sa željom da se oduže i zahvale onima koji su prije pola stoljeća posijali plodonosno sjeme dramske kulture kod nas, odnosno dati priznanje onima koji to čine i danas na pozornicama našeg sela, općine, republike - na republičkim i saveznim festivalima, na pozornicama naše zemlje , kao i Austrije i Mađarske za Hrvate u tim zemljama.

Dvorana je bila puna. Ipak među nama se našlo malo onih koji su 1923. godine imali priliku da vide prvu predstavu "Car i svinjar" te "Seljak i gospodin". Od prvih glumaca ostao je živ samo Ivan Kos - Mikićin, koji je došao iz svog obitavališta iz Osijeka da nam u par riječi opiše taj davni dan.

Oko 20 sati otvorili su se zastori na svečano ukrašenoj pozornici i pjevački zbor Osnovne škole Buševec pod vodstvom prof. Matašina otpjevao je jugoslavensku i hrvatsku himnu. Zatim predsjednik OSS-e Stjepan Robić, dipl. ecc. pozdravio je sve prisutne a posebno uzvanike iz Vel. Gorice i Zagreba te se zahvalio na lijepom posjetu. U par riječi opisao je značaj ovog jubileja. Tada je tajnik Josip Vinter počeo čitati izvještaj Upravnog odbora o 50 - god. radu kazališnih družina u Buševcu.

IZVJEŠTAJ O 50 + GOD. RADU KAZALIŠNIH DRUŽINA U
BUŠEVČU
1923 - 1973

Dragi posjetioci i članovi dramskog ansambla OSS- a
Buševču!

Sastali smo se ovdje da proslavimo jedan značajan jubilej
ne samo dramske družine OSS-e, već i našeg sela, 50-u
obljetnicu prve dramske predstave i neprekidnog rada
članova dramske grupe u Buševcu.

U ovom rijetkom jubileju i trenutku, u mislima se vraćamo
natrag u proteklo vrijeme.

Na nostalgijom se prisjećamo mnosih naših prijatelja,
očeva, braće i sestara, koje smo nekad gledali na ovim
daskama, a kojima danas ne možemo stisnuti ruke i čestitati
na onim lijepim, nezaboravnim trenucima koje smo proživjeli
sa njima, gledajući i uživajući u njihovim kazališnim
ostvarenjima.

Danas je to nezaboravna prošlost, ali i veliki podstrek
na naš budući rad.

U tih 50 god. stvaralaškog rada naše kazališta, teško je
i odvojiti brojne pojedince koji su svojom glumom i
režijom zaslužili veliko priznanje našeg sela.

To je puno godina i rijetki su među nama, koji su u svom
životu uspjeli vidjeti veći dio ovih predstava, a da bi
mogli dati sveukupni sud ovom dugom vremenskom razdoblju
našeg amaterskog rada.

Uznamo da je minulo točno pola stoljeća od dana kad su
1923 god. naši, tada mladi entuzijasti, puni zanosa i
boleta, članovi tri god. ranije osnovanog "Hrvatskog Pro-
svjetnog i Dobrotvornog društva "Seljačka Sloga" iz
Buševca, drugovi Nikola Kos i sada već pokojnog Jato Detelić
i Josip Kos, izveli su prvu kazališnu predstavu u Buše-
vcu.

Nije to bilo nikakvo veliko dramsko djelo, već jedna dramatizacija posavske narodne priče "Car i svinjar", te "Seljak i gospodin" od Stjepana Radića.

Obe jednočinke izveli su na Ivanuše, tj. 27. prosinca
1923 godine, prvi puta pred zadovoljnom buševačkom publikom.
Gledaoci su oduševljeno pozdravili su nastup naših prvih
dramskih amatera.

Ne samo za ove naše mlade, neiskusne seljačke sinove, već
i za čitvo naše selo, bio je to veliki povjesni kulturni
korak naprijed. U tadašnjem selu, bez ijednog intelektualca,
sa velikim brojem nepismenog stanovništva, svaki korak
naprijed bio je težak. I zato svaki mali uspjeh bio je velik.
Starojugoslavenska buržujska vlast slabo je marila za kulturno-prosvjetni rad na selu. Dapaće, oni su se plašili
svakog kulturnog napredka, uvjereni da je s prosvjećenim
narodom puno teže vladati.

Usprkos svih tih prepreka, mladi Buševčani sa puno elana
nastavili su započeto djelo.

Mo, ne za dugo. Već 1926 godine, protunarodna kraljevska vlast, zabranjuje rad hrvatskim kulturno-prosvjetnim društvima, pa i "Seljačkoj Slogi"

Žandari, kao u ratu, se puškama na ledjima, krstare selom, no, svelažljivi amateri nastavljaju sa kazališnim predstavama, ali u okviru DVD-a Buševec, u ono vrijeme, jedine legalne organizacije u selu.

Tada se izvode slijedeći igrokazi:

"Organizacija prošjaka", "Stričeva oporuka", "Organizacija podružnog dana", "Jazavac pred sudom" i "Liječnik protiv volje"

Sve ove igrokaze režirao je mladi seljak samouk, pokojni Josip Koš. Drugih pismenih podataka o glumcima i radu nemamo, kao ni za razdoblje od 1933. do 1945. godine, jer je svu prijeratna arhiva uništena u toku rata.

Međutim, iz sjećanja pojedinih živih sudionika saznali smo samo nazive igrokaza, dok bi ostalo trebalo sakupiti i spremiti u naš Povijesni arhiv.

Godine 1933. u Buševcu je osnovan nogometni klub "Seljak" i tu se našla mladja generacija Buševočana.

Ivan Katulić-Stofinov, te učitelji u Buševcu, Matija Mihatović i drugi. Neki od njih, bili su već tada u visokim školama i fakultetima. Sada su oni preuzeli od članova DVD-a, rad u kazališnoj družini podfirmom legalnog nogometnog kluba.

Svoj brata Josipa naslijedjivao je u režiji, mlađi brat Juraj, inače student veterine. Pod njegovom režijom izvedene su kvalitetnije predstave, pred već tada vrlo zainteresiranom buševočkom publikom. Otprilike ovim redom izvode se igrokazi: "Za zemljom", "Što sve žena može", komedija "Nagrada" ili kako je i danas poznat, pod imenom "Dugorepec".

Zatim slijede igrokazi: "Seljaci u gradu" i DR. Branislava Dušića. Već 1937. godine izvedeno je čak pet naslova i to su: "Rasipni sin", "Dva smušenjaka", "Za volju dijeteta", "Začrane čizme" i "Nasemareni lihvar".

U 1937. godini izvedeni su prvi puta u Buševcu, Fojdenčićevi "Graničari", a slijedeće godine, kada je rad OSS-e obnovljen pod nazivom OSS-e, izvode se: Moljerov "Škrtač" i Kosorov "Požar strasti".

Zatim, prvi puta u režiji i budućeg liječnika Ivana Jankovića, igrokaz "Janja".

Slijede: "Neobičan čovjek" od Gene Senečića, "Pokondirenu tikva" od Popovića, pa Moljerov "Umišljeni Bolesnik" i u kraju te godine Vicko Golobradić.

Posljednji igrokaz pred drugi svjetski rat bio je Vrtarova "Zemlja". Rat je prekinuo svaki kulturno-prosvjetni rad. Većira mlađica odlazi u rat. Baš zahvaljujući svom kulturnom prosvjetnom radu u ovoj kazališnoj družini, oni su znali odabrati pravu stranu i postaju borci NOV-e tj. partizani. Mnogi su od njih za oslobođenje naše domovine, dali svoje mlađe živote.

U poslijeratnom vremenu, stari članovi "Sloga" u režiji učitelja Matije Mihatovića izvode jednočinku "Matija Gubec". Vrlo usvojeno članovi lovačkog društva daju kraće skečeve. U okviru aktivne omladinske organizacije, dramske sekcije izvode Mušićev "DR", "Prst pred nosom" i "Analfabete".

Kad je 1950. godine obnovljen rad našeg OSS-e, našla se na okupu mlada generacija ljudi željnih znanja rada i razonode. Sin našeg prvog redatelja Stjepan Kos režira dva kraća igrokaza "Neželjni zet" i "Majčino srce". Dolaskom Josipa Rožića (Gelnarevog) za redatelje ove kazališne družine nastaje nagli procvat dramskog amaterizma u Buševcu.

Aktivan i sposoban redatelj sa mladim i talentiranim glumcima među kojima se našao i danas poznat na našem hrvatskom i jugoslavenskom filmu i televiziji, Zvonimir Črnko, prihvatili su se rada na tada za amaterske družine, pretežkim dramskim djelima.

U tom vremenu na našim daskama vidjeli smo u režiji Josipa Rožića igrokaze: "Vitez čuda" od Lope de Vega i Ogrizovičevu "Hasanaginiku" u nezaboravnoj interpretaciji Slavice Robić, Graničare", "Posjetljivu djevojku" od Lope de Vega i kod nas buševačkih amatera, malo spominjano remek djelo V. Šekspira "Hamlet". Svi ovi igrokazi doživljavali su uspjehu i po čitanju našoj okolici gdje su izvodjeni.

Od 1955. god. Josip Kovačević piše i režira jednočinku pod naslovom "Jankićevo snobacki" sa tada aktuelnim sadržajem. Josip Rožić i dalje iste godine postavlja "Montserrata" od Emanuela Roblesa i "Baruna Franju Trenka" od J.E. Tomića. Sa ovim igrokazima također se gostovalo u više sela naše općine.

Iza toga J. Kovačević režira kraći igrokaz "Sretan baštinik" od Ivana Falovre. Već iduće godine naš najbolji glumac Zvonimir Črnko, javlja se i kao redatelj i postavlja na scenu igrokaz "Miljenko i Dobril" od Kožoti Morovića. Zatim slijede igrokazi "Klupko" od Pere Budaka i "Povratak od Srđana Tučića, da bi i J. Kovačević postavio kraći igrokaz "Tko je gospodar" od Marije Vinter i J.S. Popovića "Zlu ženu".

Godine 1960. za 40-tu obljetnicu osnutka OSS-e Buševac, Zvonimir Črnko režira s velikim uspjehom igrokaz "Matija Gubec-kralj seljaka" od Mirka Bogovića. U naslovnoj ulozi nastupa Juraj Robić. Na premjeri ovog igrokaza i ujedno jubilarnoj našeg društva, našlo se 500 ljudi.

Godine 1960. za jubilarnu proslavu 60-godišnjice osnutka DVD Buševac, Josip Kovačević napisao je jednočinku o osnutku ovog društva, pod naslovom "Budjenje".

Ovaj igrokaz uvježbao je Zvonimir Vnučec i predstava je s uspjehom prikazana u čast ovog značajnog jubileja. Zvonimir Vnučec režira igrokaz "Ljudi" od V. Subotića, da bi sa tim istim igrokazima 1963. god. bila obilježena i proslavljena 40-a obljetnica prve dramske predstave u Buševcu. Tom prilikom društvo je svojim zasluženim glumcima predalo par Spomenika i Diploma.

Iduće tj. 1964. god. išao je prvi naš list-hilten OSS-e, "Godišnjak", koji je zabilježio ovaj važan jubilej, kao i uspone naših glumaca, sada već pokojnih Josipa Kosa i Mate Detelića, na prvu kazališnu predstavu u Buševcu 1923. godine.

Ovo priznanje odato našim glumcima pred čitavim selom, podiglo je još više ugled našeg društva u očima mještana.

Nova mlada generacija javlja se u dramsku sekciju i taj pomladjeni kadar sa puno žara i uspjeha nastavlja rad. Iškusni redatelj Josip Rožić, postavlja s uspjehom Marinkovićevu "Gloriju", sa čitavim pomladjenim i talentiranim ansamblom, da bi već iduće godine postavio komediju Carla Goldo--

ni ja "Sluga dvaju gospodara". Za asistenta je uzeo studenta Ivana Rožića, koji zatim postavlja na scenu poznato djelo Marina Držića "Dundo Maroje", gdje tumači glavni lik ove predstave. Prihvata se i teškog posla, dramatizacije Še-noinog "Turopoljskog topa", da bi ga 1967. godine s uspjehom postavio na pozornicu.

Uz obilatu novčanu pomoć naše općine i vrlo živu aktivnost U.O. sa predsjednikom, studentom Stjepanom Robićem, započeo je još življi i uspješni rad ovoj ansambla. Kontinuirani i kvalitetniji rad ove dramske sekcije, urođio je plodom.

Prvi puta 1968. god. sa kajkavskom komedijom "Diogeneš", nast. na festivalu D.A.H. u Drnišu, gdje dobivamo za taj nastup diplomu, a pismene pohvalu redatelju Ivan Rožić i glumci Branko Detelić i Stjepan Rožić.

Već iduće godine postigli smo najveći uspjeh naših amatera sa tragikomedijom Slavka Kolara, "Svoga tela gospodar", osvojivši najveću republičku nagradu na festivalu DAH na Korčuli u 1969. godini.

Za najbolju amatersku režiju primio je diplomu Branko Detelić a za epizodnu ulogu Drago Katulić, Nama blizak po jeziku i naročito zanimljiv po sadržaju, ovaj je igrokaz izvrsno uvježban. Od tada na festivalu DA jugoslavije na Hvaru, u 360 godina staroj kazališnoj zgradici, sa uspjehom smo prikazali ovo djelo i primili posebno priznanje za ovu predstavu.

Branko Detelić dobit je posebnu pohvalu za režiju i glumu "Iveka" u ovom igrokazu, dok je Marica Katulić za uspješnu interpretaciju "Rože", dobila specijalno priznanje.

Sa ovim igrokazom nastupili smo osim V. Gorice i u drugim mjestima naše općine.

U 1971. godini na prvom susretu scenskog stvaralaštva sela u Grubišnom Polju, naši recitatori, Ivan Vinter i Marija Še-ter osvajaju prvu i drugu nagradu. 1972. god. na toj manifestaciji prvo mjesto osvaja Božo Kajganić, a u zimi te iste godine, Vinter Jadranka osvaja treće mjesto.

"Hipokondrijakuš", ta vedra komedija, djelo nepoznatog kajkavskog pisca u režiji Ivana Rožića, nije dostigla uspjeh predhodnog igrokaza, već "Gospodske dijete" u režiji Bože Kajganića osvaja drugo mjesto, a na 11. festivalu scenskog stvaralaštva u Grubišnom polju, a na festivalu DAH-e, u Imotskom predstava dobiva priznanje. Jadranka Vinter proglašena je za najbolju amatersku glumicu. Pohvaljeni su Dragica Vinter i Marijan Tomašić, za uspješne kreacije "Jage" i "Jožeka".

Obnovljeni Bogovićev "Matija Gubec-kralj seljaka" ponovo je postavljen, povodom 400-te godišnjice seljačke bune, u Buševcu u režiji B. Kajganića. U ovaj ekipi od 1960. god. kada je ovaj "Matija Gubec" prvi puta u Buševcu izveden, ostao je samo Juraj Robić, koji je i ovog puta s uspjehom tumačio naslovnu ulogu Matije Gupca.

Osim Buševca i V. Gorice, nastupili smo na III susretu scen. stvaralaštva sela u Grubišnom polju, gdje smo osvojili prvu nagradu. Na festivalu DAH-e u Valpovu, ova izvedba nagradjena je diplomom. I ovaj "Matija Gubec" sa svim kvalitetom, premašio je većinu dosad izvedenih djela i radi toga, prikazan je na gostovanju u susjednoj Madjarskoj. Za sve ove uspjehe dramskih amatera Buševca, koje smo postigli u zadnje vrijeme, moramo odati priznanje na

stručnoj pomoći iskusnom i neumornom drugu Ivi Mikuliću.

Međunarodna suradnja!

Godine 1967. uspostavljene su veze između našeg društva i Gradišćanskih Hrvata iz Trajstofa, Velikog Borištova, Fileža i Klimpuka.

Ovu međunarodnu vezu, prvi put u našoj povijesti upotpunjuje i dramski ansambal u Austriji. Sa igrokazom "Gospodska dijete Karla Mesarića, Nasupa u Klimpuhu i Filežu.

Svi ovi nastupi srdačno su primljeni i svaka materinska riječ, toplo pozdravljeni. Iz ovog gostovanja naši glumci odnjeli su najljepše dojmove, a naši Gradišćanski Hrvati izrazili su želju da ih opet vide i čuju na svojim pozornicama. Ovaj prvi nastup van granice naše zemlje, ponio je želju naših amatera i oni su ove tj. 1973 god. povodom 400-te obljetnice seljačke bune, gostovali u Mađarskoj sa igrokazom "Matija Gubec - kralj seljački". Tamo su imali tri nastupa u selima: "Murski Krstur, općine Zala, Potanja i Novo selo u Šomodj. I ovdje kao i u Austriji, publiku je srdano pozdravila izvođače, presretna da može čuti iz pozornice svoju hrvatsku i materinsku riječ, i da vidi na daskama jedan isječak vjekovne borbe naših naroda za svoja ljudска prava. I tako pola vijeka ostalo je za nama.

U tih pedeset godina neprekidnog stvaralačkog rada, kroz našu pozornicu prodefiliralo je gotovo čitavo selo. I zato nije čudo što je selo uvejek pomagalo na neki način red dramskih amatera. Mnogim bivšim amaterima ostali su u uspomeni divni trenuci rada, nadahnuća i priznanja. Oplemenjeni duhom, s proširenim vidokrugom znanja, napustili bi pozornicu, uvjereni da njihov uporan, ponekad i težak rad nije bio uzaludan.

Sve te stecene kulturne kvalitete, pojedinac i našeg sela, najveći su plod ovog našeg amaterizma.

Brojni nastupi u našem selu i okolini, pa i uružanje vrijeme i van naše domovine, dokaz su da je amaterizam kod nas se samo jačao i širio, da bi svojim kvalitetnim predstavama osvojio i najviše republičke, kao i druge nagrade.

Uvjernimo da će i buduće generacije Buševčana, nadahnuti svojim prethodnicima nastaviti ovo djelo.

Delegat Prosvjetnog Sabora Hrvatske drug Ivo Mikulić, javio se za riječ. U par riječi on je odao priznanje dramskim amaterima Buševca, a zatim je predao Zlatnu Povelju u platnu dramskom ansamblu OSS-e. Na ovom vrijednom priznanju Prosvjetnog Sabora Hrvatske, predsjednik OSS-e Stjepan Robić, dipl. ecc., najljepše se zahvalio.

Ovo visoko priznanje primio je naš dramski ansambl za uspješan i dugogodišnji rad, za razvijanje i unapređivanje kulture na selu.

Na inicijativu Prosvjetnog Sabora priznanje su primili predsjednik društva Stjepan Robić, dipl. ecc. i Josip (Josipa) Kovačević, dugogodišnji član ansambla i redatelj. Dok su na prijedlog UO OSS-e istovjetna priznanja primili također dugogodišnji članovi ansambla Josip /Ivana/ Kovačević, Juraj Robić i redatelj Ivan prof. Rožić.

Ovom prilikom, za uspješne kreacije pojedinih likova u igroku "Matija Gubec", na festivalu u Val-povu primili su pismena priznanja glumci Juraj Robić, Ivan Vinter, Jadranka Vinter, Ivan Rožić (Pavek) i Stjepan Robić /Franje Petrovoga/.

Ove naše nagrađene glumce, za njihov ustrajan rad, publika je nagradila burnim pljeskom.

U ime resničkog glumačkog društva na ovoj značajnoj obljetnici čestitao je i njihov glumac i redatelj Stjepan Pepelnjak. (Ovom prilikom zahvaljujemo mu se za snimljene i poklonjene fotografije is ove priredbe).

SLIJEDEĆE BIVŠE I SADAŠNJE ČLANOVE DRAMSKOG ANSAMBLA NAGRADIO JE OSS-e

SPOMENICA:

Nikola Kos /Osijek/

DIPLOME:

1. Ivan Kos - Đoni
2. Mato Črnko /Jakopa/
3. Josip Kovačević /Mije/
4. Zvonko Vnučec
5. Vladimir Pospišil
6. Stjepan Črnko /Franje/
7. Đurđica Kovačević -Kat.
8. Mijo Robić, prof.
9. Juraj Vinter
10. Josip Vinter
11. Ivan Vinter /oficir/
12. Ivan Detelić /Andrije/
13. Stjepan Rožić /Petra/
14. Božo Kajganić
15. Ivan Rožić /Pavek/
16. Zvonko Bobesić
17. Franjo Katulić /Franje/
18. Stjepan Robić, dipl.ecc.
19. Josip Kovačević /Josipa/
20. Josip Kovačević /Ivana/
21. Juraj Robić /Franje/
22. Ivan Rožić, prof.
1. Branka Bobesić /Kanada/
2. Ivan Črnko /Blaža/
3. Imbro Črnko /Stjepana/
4. Ivan Črnko /Josipa/
5. Marica Katulić /Stjepana/
6. Josip Katulić /Janka/
7. Vjekoslav Kos
8. Katica Kos /Stjepana/
9. Franjo Kos /Franje/
10. Josip Lučić /Kuće/
11. Josip Robić /Janka/
12. Josip Rožić /Josipa/
13. Verica Rožić
14. Barbara Detelić /Nikole/
15. Franjo Detelić /Josipa/
16. Marica Det. -Katulić
17. Marica Vinter- Žoan
18. Marica Črnko -Peterlin
19. Ljubica Valjan
20. Katica Detelić /Josipa/
21. Lenka Smud
22. Ivica Peternac /Podotoč/

23. Marica Kov.-Rožić	30. Branko Detelić /Mate/
24. Ivan Kirin	31. Drago Katulić, dipl. ing.
25. Slavica Kov.-Rožić	32. Ivan Vinter, stud. med.
26. Ivan Štimac	33. Marica Vučec
27. Dragutin Rožić	34. Nikola Kovačević
28. Ivan Robić, veterinar	35. Ivan Glavaš, prof.
29. Ivan Robić /Mije/	36. Stjepan Robić /Jakopa/

Napomena:

Članovi koji su igrali u 3 do 4 igrokaza primili su PRIZNANJA a oni koji su nastupili u 5 i više igrokaza DIPLOME.

U ime učenika Osnovne škole Buševac lijepi pozdrav slavljenicima pročitala je Suzana Jagić, a zatim odrecitirala "Herojsku majku" Branka Copića.

Voditelj programa Božo Kajganić javio se "po domaći" kajkavicom;

"Astam je v morje to vekovečno, opalo nam pedeseto leta srećno!

A sad, budite mi svi skupa i vi domaći, a i vi dragi gosti od nes odvek speljateljca srdačno i cijfrasto pozdravljeni. Pozdravljeni od nas se one teri su totuk na ove pozoinice spelavali raznorazne spisanije naših spisatelov. Puno nas je bilo, nebi stali ni vu evu dvoranu, tak puno, a još više su rado imeli to svoje spelavanje, kak i ovo svoje selo na čiju diku i ponos su to delali, si se uime seh vas još jenput pozdravljam.

I puno toga smo ni spelavali. Joj! Kakve ludi je tu bilo oblečenih i namalanih. I one teri su skakakali i one teri su se plakali i one teri su popevali i one teri su zevali. Tu je bilo i selakov i građaninov, i prosjakov i stric z oprukom, pa čak i jen jazavac teri je nateraval doktora bez vole ki nam je spripovedal " Sto sve žena može kada hoće ", a kaj još više i rasipni sin kojega je sterjal Joža Dugorepec z " Nagrade ". Potem su otišli selaki v grad da vide " DR " z negva dva " Smušenjaka " teri su krali " Zaračane čizme ", i tak je ostal " Nasamareni lihvar " i " Skrtac " da zgori v " Požaru strasti ", gda ih je izbačil od zla " Neobičan čovjek " ispod ruke s " Pokondirenom tikvom " tera ni vidla ni. " Prst pred nosom ", jer je bila čisti " Analfabeta " i do jutra bi vam bog moj se te spela nije moral spripovedati.

I da se je tu našel " Neželjni zet " u " Vitezu čuda " i " Hasamaginica " i " Dosjetljija djevojka " s " Hamleton " terem se pridružil " Montserat ", tak da je nastalo celo jedino " Klupko " bez " Povratka " i ne se znalo na koncu konca " Iko je gospodar " dok se na kraju nisu pojavili " Ljudi " i nopravili reda da bi se mogel pojaviti " Dund Maroje " s " Turopoljskim topom ", a " Diogeneš " zakričal, " Ja sem svega telu gospodar ", a ne " Gospodsko dijete " i " Hipokondrijakuš " i da bi na kraju ovu dugu, dugu povorku i paradu završili ovoga leta z " Matijom Gupeom ".

Tak sad sem vam spripovedal kaj smo se igrali, pa da se vrnemo nazaj. Mi bi vam sega pomalo šteli prikazati, i to ono kaj je bilo prvo i ono kaj je bilo baš naše, z našega kraja, pak ono kaj nam je bilo najbolje i kaj smo ovo leto imeli ščim smo se bavili. Tu je bilo recitaciji i reci-

talov pa i vlastite pesmi. A sad dosta prijopovesti, idemo na naše spelavanje.

Prvo vam budu naši najmlajši budući članovi grupe u čast ove proslave spelali mali program. Najpre vam budu neke odigrali:

Mladi školski tamburaški zbor ljepo je odsvirao "Kalentare" i "Turopoljski drmeš".

Voditelj Kajganić je nastavio:

"Počelo vam je to 1923. leta, ali boli bi bilo da vam o tem teru reč pove naš dragi gost teri-je i sam prvi put nastupil, drug Ivan Kos.

Star, ali vedar i ponosan Kos je ukratko ispričao svoja sjećanja na taj davno prošli dan. Publika ga oduševljeno pozdravila burnim pljeskom.

"Fala vam ke ste nam to se tak lepo spripovedali, a kak je dale bilo, to bumo sad tu videli!" - objavi voditelj i na pozornici se pojave Branko Detelić, kao nekad njegov otac u ulozi cara, a Darko Založnik u ulozi svinjara, kojeg je nekad glumio Ivan Kos.

Ovaj vedar, za nas i povjesni skeč, publika je sa zanimanjem promatraja.

- "Mi nebi bili turopoljci i to nedaj bože plemenitaši kad vam nebi neke svega pokazali i to samo mrviček od "Turopoljskoga topa" teroga je dramatiziral naš Buševčan Ivan Rožić po Šenoine prijopovetke. To vam budu spelali Štef Rožić i Bobesić Marija", najavio je voditelj dalje.

Opet su pred našim okom oživjeli stari likovi, koje smo sada kao i ranije svi rado pogledali.

- "I tak smo dalše kak se veli, bili se bolši i bolši i jenoga lepoga dana kad smo se već okupili i javili smo se za naš republički festival. I zamislite veselje kad smo zeznali da se Buševska grupa plasirala i da ide FADJ. I na FADJ-u smo se čist lepo plasirali i dobili priznanje. To smo postigli spelavanjem drame "Svega tela gospodar" s tere vam bumo pokazali tri slike, iliti snoboke iliti, bumo rekli, pogadanje za curu. To vam budu spelali Bobesić Marija kakti Roža, Vinter Draga kakti Kata žena amerikančeva, Vinter Jadranka kakti Janica, Rožina sestra, Detelić Branko kakti Iva, Rožić Ivan kakti Jakob i Vinter Ivan kakti amerikanac." - završio je voditelj.

Tu je šepava Roža tu je proslavljeni Ikek - Svoga tela gospodar. Gledali smo ga i rado se sjećali najvećeg uspjeha našeg dramskog ansambla, koji je postignut baš s ovom dramom. "Svoga tela gospodar" ostao je uvijek zanimljiv i nama drag.

- "Kak vreme teče red je da vam pokažemo kak znamo grupno recitirati, iliti govoriti pesme, pak vam bumo spelali recital "Ljubav prema domovini", teroga je skalupil v jenu celinu, drug Ivo Mikulić".

Slušamo predivne riječi o ljubavi prema domovini.

- "Sad vam bumo pokazali da znamo i recitirati. Mlajši recitatori vam budu odrecitirali dve pesme. Jadranka Vinter, "Bele rože" D. Domjanić i Josip Kovačević, "Otac i sin" Đure Jakića."

Poslije ovih recitacija voditelj je nastavio:

"Nakon ovih ljepih stihova, sad su na redu stareši recitatori teri vam budu isto odrecitirali dve pesme".

Zlatko Kovačević: "Nokturno" A.G.Matoš i Branko Bobesić" Ko-stajn" Frana Galovića."

Iza ovih točaka voditelj je u vedrom tonu objavio:
"Mi ne samo da smo glumili i recitirali, naši su se članovi bavili i s pisanjem. Pisali su pesme i pripovetke, pa vam bumo i od toga neka pokazali.

Josip Kovačević: "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića".

Autor je pročitao nekoliko odlomaka iz knjige, da bi na taj način dočarao nam neke trenutke iz starinske turopoljske svadbe.

Cvaj bogat program završen je sa posljednjim prizorom iz Bogovičeve drame "Matija Gubec- kralj seljaka".

Iza ovog programa nastavljeno je veselje u Vat. domu sa plesom. Svirali su nam mladi tamburaši OSS-e iz Lupoglava.

S T A T I S T I K A

Danas u Buševcu živi u 290 domaćinstva oko 1200 stanovnika.

Godina:

1963. bilo je konja 208

1970. " " 111

1973. " " 75

1974. (III mј.) " 66 (12 pari)

1971. bilo je osobnih automobila 36

1973. " " 56

1974. (III mј.) " " 64

1971. bilo je kombija 1

1973. " " 2

1971. bilo je traktora 15

1973. " " 17

1971. bilo je kombanja 1

1972. " " 2

1973. " " 3

1974. (III mј.) " 4

1973. bio je kamion 1

Podatke prikupili penzioneri: Franjo Kos i
Stjepan Bobesić

NAŠI MEĐU NAMA

Posjet rumunjskih Hrvata iz Klokotića Buševcu

(26-30.X.1973.)

Dugo očekivani dan 26. listopada 1973. godine, došao je ipak brzo. Taj dan u Buševcu nije bio običan petak, već dan u kojem se samo govorilo o našim dragim gostima iz Rumunjske. Svi smo ih nestrpljivo očekivali, radosni da ih možemo pozdraviti i primiti u svoje domove. I tada, kad su kasno navečer dvi je sirene iz autobusa naših gostiju javile da su konačno došli svojoj dragoj braći u Buševec, njihovi domaćini i mnogi mještani Buševca pohitili su u Vat. dom da ih pozdrave i odveđu u svoje kuće.

Osjećali smo se čudno veselo mi domaćini, a naši gosti radosni i sretni. Gotovo svima njima, prvi put u životu se pružila priлиka da posjete Jugoslaviju i svoju hrvatsku domovinu iz koje su prije 400 godina njihovi pradjeđaci pred turском silom, pobegli u Rumunjsku.

Već na samoj granici kod Vršca, dočekali su ih predstavnici našeg društva i sela: Stjepan Robić, dipl. ecc. Josip Vinter, Ivan Kos i Marijan Rožić. U Buševcu primio ih je i pozdravio u ime domaćina Juraj. Na lijepom dočeku zahvalio se na rumunjskom jeziku inspektor za kulturu pokrajine Karaš-Severin Emil Moise.

Nakon srdačnih pozdrava i ispijenih čašica vina, otišli su svaki svojim domaćinom u njegovu kuću.

Domaćini koji su ranije pitali da li će se sporazumjeti sa svojim gostima, uvjerili su se da govore naši "Rumuni" jezikom gotovo kao da žive ovdje sa nama. Nije ni čudo, jer njihova djeca i u školi uče svoj materinski hrvatski jezik i čitaju "Bavarske novine", koje izlaze u Rumunjskoj na našem jeziku, a također slušaju i naše radio stanice.

Prema programu u subotu razgledavali su naše selo, odvezli se do Kravarskog i Preko Mraclina se vratili natrag. Navečer pred dupkom punom kino dvoranom našeg kulturnog doma, izveli su nam svoju "Kraševansku svadbu". Njihove prekrasne narodne nošnje i lijepo uvježbane prigodne pjesme, pružile su nam nezaboravan štimung svadbenog veselja kraševanskih Hrvata.

Cduševljeni gledaoci burnim pljeskom pozdravljali su izvrsne izdaje (II. u folkloru u NR Rumunjskoj). Publika je zadovoljna napustila dvoranu. Ipak, da je prof. muzike, vođa i dirigent, Georgi Vatov u ova svadbu unio više izvornih elemenata iz svog kraja s njihovim svadbenim običajima i starim riječnikom njihovih djedova, ova priredba bila bi daleko vrednija jer bi bila izvornija, tj. autentična Kraševanska svadba. Ovako očekujemo da će on i to pokušati da istrgne iz zaborava stoljetne narodne običaje Kraševanskih Hrvata, koji su sigurno slični našim svadbenim običajima u staroj domovini.

Nakon programa nastavljeno je narodno veselje (knajpa) u Vat. domu. Domaćini su se pobrinuli za dobru kapljicu i domaće pečeno meso na kotlu.

Za ples svirao je tamburaški zbor "Dućec" iz Mraclina, a zatim muzički sastav naših gostiju.

Uz goste i domaćine, te predstavnike OSS-e i drugih predstavnika društveno političkih organizacija sela, bili su nam i gosti iz Vel. Gorice, na čelu sa predsjednikom općinske Skupštine, drugom Nikolom Gusićem. Ovo pravo narodno veselje trajalo je dugo u noć. U nedjelju u jutro, naši gosti krenuli su na pri-

manje, kojeg je za njih priredio predsjednik skupštine Vel. Gorice. Zatim su razgledali samo mjesto, muzej Turopolja i zračnu luku Pleso.

Na večer su bili gosti u selu Kuče, gdje su također izveli svoju "Kraševansku svadbu". Domaćini su im priredili lijepu zakusku.

Ostao je ponedeljak, zádnji slobodni dan. Posjetili su Kumrovec, rođnu kuću predsjednika Republike Josipa Broza Tita, zatim Gornju Stubicu, mjesto gdje se prije 400 godina održala odlučujuća bitka između seljačke vojske, koju je vodio legendarni Matija Gubec, i plémičke vojske. Tu su razgledali ove godine podignuti, veličavstveni spomenik junacima seljačke bune. Kraj Klanjca razgledali su lijepi spomenik autoru Hrvatske himne. Popodne su razgledavali grad Zagreb, a zatim u prostorijama Hrvatskog Sabora u Gornjem gradu priređeno im je primanje. U ime sekretarijata za veze s inozemstvom, pozdravio ih je prof. Josip Lukatela. Navečer, zadovoljni i umorni, vratili su se u Buševac. I u utorak ujutro sa suzama u očima, oprostili su se od domaćina.

Prije odlaska iz Buševca, ispred kulturnog doma, Rumunjski inspektor Moise na rastanku sa suzama u očima pročitao je oproštajni govor pozvavši nas k njima u goste, da i na taj način potvrdimo prijateljstvo između Rumunjske i Jugoslavije. Plakali su gosti i domaćini. Pozivali jedni druge k sebi do godine u posjetu. To svi i želimo, da budemo njihovi gosti u Klokotiću.

Tih par lijepih dana projurilo je previše brzo. Za to kratko vrijeme nisu mogli sve vidjeti, što bi trebali vidjeti u njihovoj "staroj domovini". Na rastanku prof. Vatov, zadovoljan, rekao je: "Osječali smo se kao kod svoje kuće". I željeli smo da oni to dožive. Da nikada ne zaborave svoju braću, iako prilično udaljenu od njih, ali srcima uvijek blizu.

Kroz par dana stigla su prva pisma iz Rumunjske. Evo odlomka iz pisma koje je primila Biserka Detelić, od svoje gošće Anke:

- I to ćemo zaboraviti, ali nećemo zaboraviti da smo živeli kod naše kuće i da čekamo iz svega našeg srca da dodete i vi kod nas. Kad smo stigli u selo, kod nas toliko svijeta je bilo, svi roditelji koji su imali djecu i mala djeca, stari ljudi. Svi smo išli u dom omladine tamo nam je govorio naš delegat Moise i posle toga smo pjevali i onda otišli svaki svome domu. ... Kući smo pričale mami i tati kako je tam bilo (u Buševcu) a oni su plakali i kažu da se od takvih ljudi nikad ne rastajes..

U ovim lijepim riječima vidimo potvrdu onoga što smo čuli od njih i što su oni osječali i osječaju prema nama.

J. K.

P R E T P L A T I T E S E N A Č A S O P I S " K A J "

" G O D I Š N J A K " br. 8 ožujak 1974.

Naši iseljenici iz Rumunjske u domovini

Od petka 26. listopada do utorka 30. listopada bili su naši iseljenici Hrvati u Rumunjskoj, gosti Buševčana u organizaciji ogranaka »Seljačke sloge« iz Buševca. Do ovog su sreta došlo je na inicijativu Ogranka i uz pomoć Komisije za kulturne veze s inozem-

stvom Izvršnog vijeća Sabora SRH.

O porijeklu gostiju postoje vrlo oskudne historijske činjenice. Kao historijska grada o njihovu porijeklu vrlo često se spominje knjiga Večešlava Holjevca »Hrvati izvan domovine« u kojoj je između ostalog zapisa no» - ... Hrvati Kraš-

vani najjača su naseobina u Rumunjskoj. Najveće mjesto je Krašovo. Ostala mjesta su Nermet, Jablča, Klokočić Ravnik, Vodnik, Lupak. Krašovani su kao neki mali otok smješteni u srcu rumunjskog Banata, okruženi samo rumunjskim stanovništвом. Bave se poljoprivredom i voćarstvom. Ništa se podrobije ne zna o njihovoj povijesti. Sačuvao se samo podatak na prvoj strani jednog st-

Nastavak na 9. strani

kako ih danas zovu, vjeroatno po riječi Karaš, koja protječe kroz njihovu pokrajinu, su iz Klokočića.

U toku svog boravka u našoj zemlji, oni su u subotu razgledali Buševac i Turopolje, te posjetili Vukomericke cije općine. Tom prilikom predsjednik općine, Navečer, su za sku običajnu »Kraš-

rovski i direktor Turističko ugostiteljskog poduzeća Josip Karas. Nakon priredbe upriličena je zajednička večera za domaćine i goste.

U nedjelju 28. 10. posjetili su Veliku Goricu. U toku boravka u Velikoj Gorici, Kraševci su najprije prisustvovali prijemu kod predsjednika Skupštine općine. Prijemu su prisustvovali i predstavnici društveno-političkih organizacija općine. Tom prijemu, u ponedjeljak Kraševci su posjetili rod-

priredbi prisustvovali su i predsjednik Skuševca (ulje na platnu) pštine općine Nikola Gusić, sa suprugom, direktorica Muzeja Tušnjaci ovamo došli i odonuda iz varoša Kruševca. Kruševci, Kruševo, Kruševljani ili Kraševani ime donesli. Ta ko ne zovu se po vodi Karlovačku, nego iz turške Bosne po onoj varoši ili selu Kruševu, zato Kruševani ili Kraševani.

Gosti, Karaševci

su i predsjednik Skuševca (ulje na platnu) pštine općine Nikola Gusić, sa suprugom, direktorica Muzeja Tušnjaci ovamo došli i odonuda iz varoša Kruševca. Kruševci, Kruševo, Kruševljani ili Kraševani ime donesli. Ta ko ne zovu se po vodi Karlovačku, nego iz turške Bosne po onoj varoši ili selu Kruševu, zato Kruševani ili Kraševani.

U nedjelju 28. 10. posjetili su Veliku Goricu. U toku boravka u Velikoj Gorici, Kraševci su najprije prisustvovali prijemu kod predsjednika Skupštine općine. Prijemu su prisustvovali i predstavnici društveno-političkih organizacija općine. Tom prijemu, u ponedjeljak Kraševci su posjetili rod-

Naši Seljenici iz Rumunjske u domovini

(2)

(Caminul cultural) slijedu s motivom iz Bujince (ulje na platnu) Toplice i Zagreb. U toku boravka u Zagrebu posjetili su Izvršno vijeće Sabora SRH, gdje su bili gosti Komisije za kulturne veze s inozemstvom.

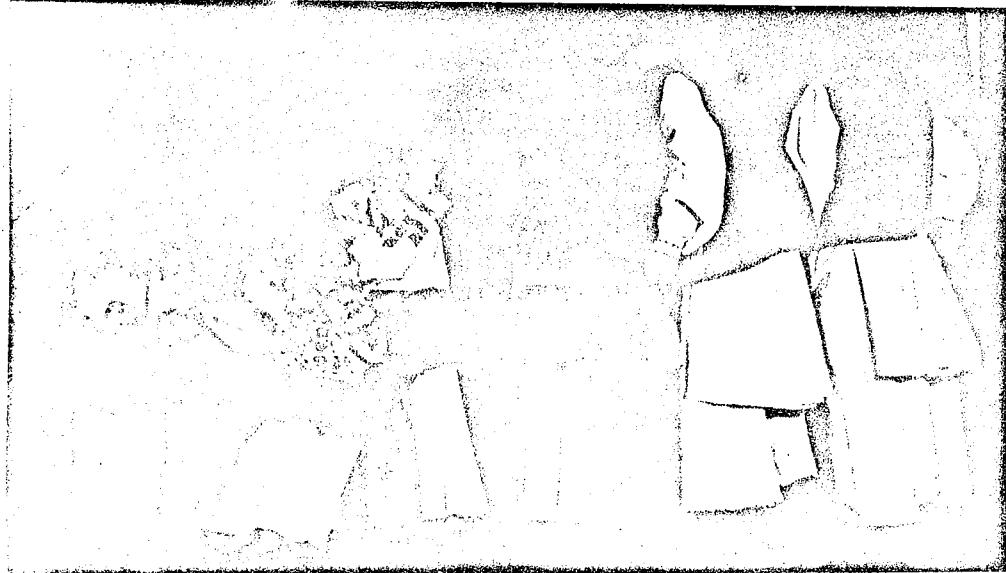
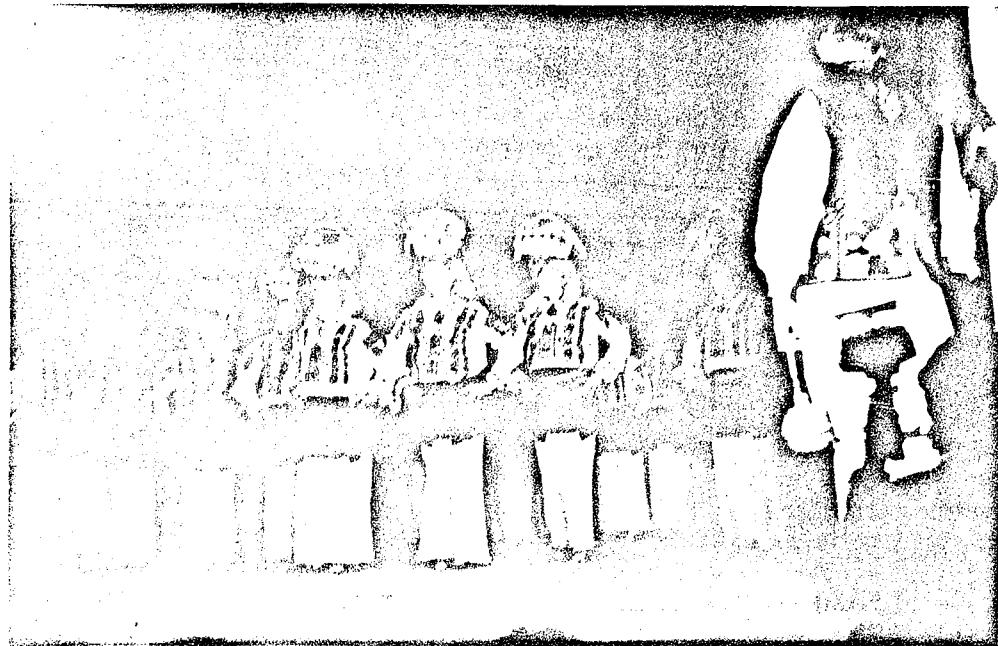
U utorak 30. listopada dragi gости израсли od brojnih Buševčana, napustili su Bulionili narodni vez.

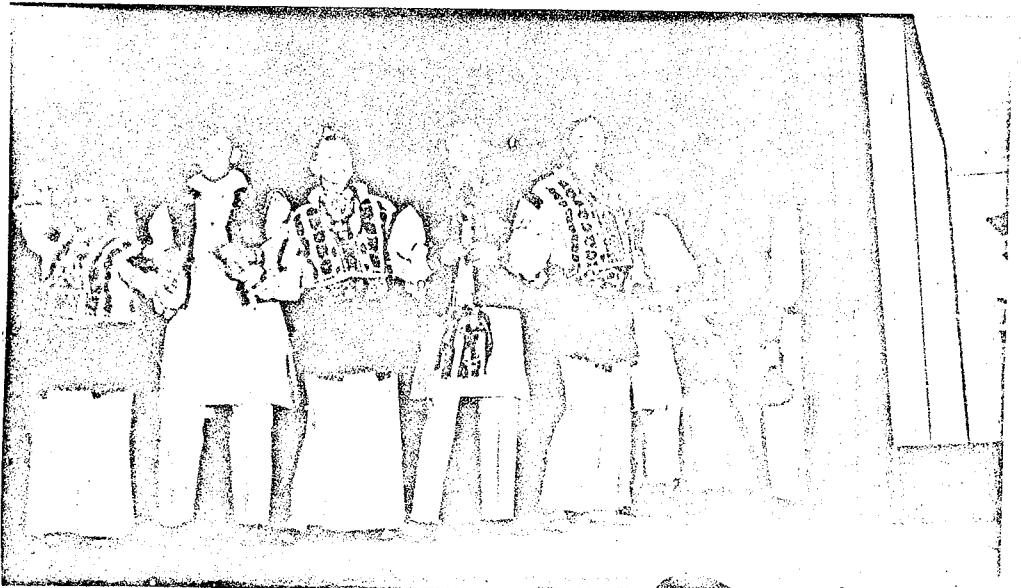
Nakon prijema, gosti su posjetili Muzej Turopolja, gdje ih je direktorica Muzeja Višnja Huziak upoznala s aktivnošću i historijom Muzeja. Nakon toga posjetili su Osnovnu eksperimentalnu školu Velika Gorica. O radu škole govorio im je direktor škole Ivan Gmaz. Gosti su zatim posjetili »Aerodrom Zagreb« i etno-park u našli u našoj zemljama.

Gosti su na svakom koraku izražavali svoje veliko zadovoljstvo zbog izvanrednog prijema na koji su našli u našoj zemljama.

Posebne zasluge za to imaju Izvanredno pažljivi i susretljivi domaćini, Buševčani, koji će dogodine biti gosti Kraševaca u Klokočiću.

PRIZORI IZ " KRAŠEVANSKE SVADBE"

Ples u vatrogasnom domu / Snimio: Z. Rožić / Prikazi iz "Kraševanske svadbe"

U pokrajini Karaš-Severin, osamdesetak kilometara od jugoslavensko-rumunjske granice, živi devet tisuća naših sunarodnika — Hrvata-Krastovana, koji su u te krajeve došli prije više od 400 godina. Prema jednoj pretpostavci podrijetlom su iz Bosne, iz sela Kruševa, pa otuda i njihovo ime Kruševani ili Krastovani.

Kroz taj dugi period oni su sačuvali svoj jezik i običaje, hujbonorno rijeđajući narodni folklor i narodne nošnje. Prošoga tjedna grupa od 65 Hrvata-Krastovana iz sela Kloštar, članovi ansambla Hrvatskih narodnih plesova i igara, boravila je u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj u selu Buševac, pokraj Velike Gorice. Organizator tog gostovanja bio je ogranak Seljačke sluge iz Buševca.

Naši kilometrima udaljeni, ali osjećajno bliski sunarodnici, na najlepši mogući način doživjeli su domovinu svojih predaka. Svaki susret bio je doživljaj za sebe,

mnoge stvari videne su i doživljene prvi-

put, uglavnom »stari kraj» ostat će im u

setek kilometara od jugoslavensko-

rumunjske granice, živi devet tisu-

ća naših sunarodnika — Hrvata-Krasto-

vana, koji su u te krajeve došli prije više

od 400 godina. Prema jednoj pretpostavci

podrijetlom su iz Bosne, iz sela Kruševa,

pa otuda i njihovo ime Kruševani ili Kra-

stovani.

Kroz taj dugi period oni su sačuvali svoj

jezik i običaje, hujbonorno rijeđajući na-

rodni folklor i narodne nošnje.

Prošoga tjedna grupa od 65 Hrvata-

-Krastovana iz sela Kloštar, članovi an-

sambla Hrvatskih narodnih plesova i ig-

ara, boravila je u Socijalističkoj Republici

Hrvatskoj u selu Buševac, pokraj Velike

Gorice. Organizator tog gostovanja bio je

ogranak Seljačke sluge iz Buševca.

Naši kilometrima udaljeni, ali osjećajno

bliski sunarodnici, na najlepši mogući

način doživjeli su domovinu svojih preda-

ka. Svaki susret bio je doživljaj za sebe,

mnoge stvari videne su i doživljene prvi-

put, uglavnom »stari kraj» ostat će im u

setek kilometara od jugoslavensko-

rumunjske granice, živi devet tisu-

ća naših sunarodnika — Hrvata-Krasto-

vana, koji su u te krajeve došli prije više

od 400 godina. Prema jednoj pretpostavci

podrijetlom su iz Bosne, iz sela Kruševa,

pa otuda i njihovo ime Kruševani ili Kra-

stovani.

Kroz taj dugi period oni su sačuvali svoj

jezik i običaje, hujbonorno rijeđajući na-

rodni folklor i narodne nošnje.

Prošoga tjedna grupa od 65 Hrvata-

-Krastovana iz sela Kloštar, članovi an-

sambla Hrvatskih narodnih plesova i ig-

ara, boravila je u Socijalističkoj Republici

Hrvatskoj u selu Buševac, pokraj Velike

Gorice. Organizator tog gostovanja bio je

ogranak Seljačke sluge iz Buševca.

Naši kilometrima udaljeni, ali osjećajno

bliski sunarodnici, na najlepši mogući

način doživjeli su domovinu svojih preda-

ka. Svaki susret bio je doživljaj za sebe,

mnoge stvari videne su i doživljene prvi-

put, uglavnom »stari kraj» ostat će im u

setek kilometara od jugoslavensko-

rumunjske granice, živi devet tisu-

ća naših sunarodnika — Hrvata-Krasto-

vana, koji su u te krajeve došli prije više

od 400 godina. Prema jednoj pretpostavci

podrijetlom su iz Bosne, iz sela Kruševa,

pa otuda i njihovo ime Kruševani ili Kra-

stovani.

put, uglavnom »stari kraj» ostat će im u najlepšoj usponi. To se osobito osjetilo na odlasku kad su plakali gosti i domaćini, pa čak i rumunski voda put, glavni inspektor Komiteta pokrajine Karaš-Severin, za kulturu i socijalistički odgoj, Emili Moise.

Za vrijeme boravka u našoj sredini čla-

novi ansambla Narodnog folklora iz Klo-

kotića didi su dvije prirede — u selu Ba-

ševac i Kuce — prikazali su svoji stari an-

drobi običaj »Krašovansku svadbu. Živo-

pisne narodne nošnje, pjesma i ples odr-

sevili su prisutne i još jednom pokazali da

i velike udaljenosti nestaju u izravnim

susretima ljudi koji govore istim jezikom.

Naši gosti posjetili su također Zagreb,

Kumrovec i Gornji Stubici.

iz Kumrovcova su poslali poziv s naj-

boljim željama predočeniku Ritu na ru-

kaju iz kojeg su potekli njihovi pradjed-

dovi, ali sigurno ne i posljednji. A dugo-

voreno je i da neki nas ansambl posjeti

njihova sela kako bi ta suradnja ubuduće

bila što tvršta.

Bio je to prvi posjet Hrvata-Krastovana

muškom i hrvatskom jeziku, razgledali

roduku kćer jugoslavenskog predsjednika i

nekoliko kilometara prije Kumrovnica, pred

spomenikom Antunu Mihanoviću, odali

poscast pjesniku hrvatske himne.

M. PAJALIC

Pred Titovom rođnom kućom

Draga uspomena — Hrvati Krasovani pred spomenikom Hrvatskoj himni u Hrvatskom zatorju

Susreti
**KRASOVANI
U STAROM KRAJU**

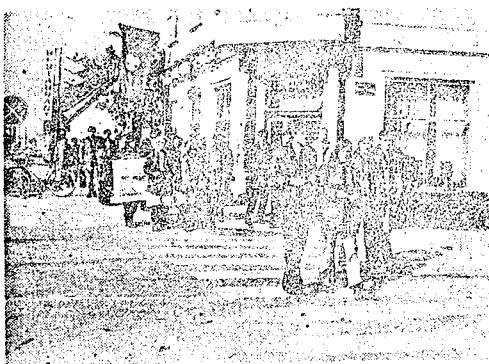
OPĆINSKA

KRAŠOVANI U DAN MRTVIMA

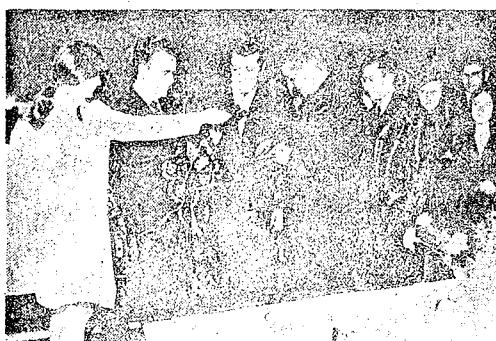
U VREMENU OD 26. 10. DO 30. 10. BORAVILI SU U BUŠEVČU NASI ISELJENICI IZ RUMUNJSKE. O NJIMA SMO PISALI U PROSLOM BROJU. DANAS DONOSIMO NEKOLIKO FOTOGRAFIJA O NIJHVOM BORAVKU U NAŠOJ OPĆINI.

Izvedba Karšovanske svadbe u Buševcu

U razgledavanju Velike Gorice

Predaja poklona predsjedniku Skupštine općine Nikoli Gusiću

DAN MRTVIMA

I ove godine većina naših građana nalazi se na Dan mrtvih na grobljima na području naše općine, održavaju poštovanje svojim pokojnim rođacima, prijateljima i znanstvenima. Tog dana živjeli smo za mrtve.

Na slici: Na ulazu na groblje u Velikoj Gorici na Dan mrtvih.

POVOLJNE OCJENE O POSLOVANJU TURISTIČKO - UGOŠTITELJSKOG PODUZEĆA

VELIKA GORICA

Društveno-političke organizacije i organi upravljanja Turističko ugostiteljskog poduzeća Velika Gorica raspravljali su o devetomjesečnom poslovanju ove ČUK, te vrlo povoljno ocjenili postignute rezultate u poslovanju za prvi dovet mjesec ove godine.

U raspravama je konstatirano, da su za uspjeh podjednako zaslužni svi članovi radne zajednice,

počev od kreiranja do realizacije politike poduzeća.

Nakon ovakve ocjene, posebno društveno-političkim organizacijama, donijeta je odluka da se po periodičnom obraćenu isplati svim radnicima 50% od startnog osnova osobnog dohotka.

Istovremeno radnici TUP raspravljali su i o prijedlogu finansijskog plana poduzeća za 1974. godinu.

Zajednička večera u Buševcu

BUŠEVČANI - GOSTI HRVATA U MADŽARSKOJ

Godina 1973. pamtit će dva susreta nas, Buševčana, izvan jugoslavenskih granica. Nakon što smo srdačno ugostili Hrvate iz Klokotića (Rumunjska) i sami smo bili gosti Hrvatima u susjednoj Madžarskoj. Time je zatvoren čteverokut: Gradišće - Madžarska - Rumunjska - Hrvatska (Jugoslavija) i jednog ljetog dana nadejmo se, bitemo u prilici u toku jednog putovanja sa-mi izračunati opseg ovog paralelograma.

I tog dana je osvanulo jutro kao što to uvjek biva iz dana u dan. I tog jutra bilo je svježe kao što već zna biti u poznojesenja jutra. Pa ipak to jutro i taj dan odabrali su "ne-čemu" od ostalih jutara i dana u godini. To "nešto" promijenilo je monotoniju uzastopne mjere običnih dana i običnih jutara.

O tom "nečem" govorkalo se više nego obično nekoliko dana pred 6. prosinca, ali se na to "nešto" mislilo već najmanje godinu dana.

Naravno, vi već pogadate iz naslova i uveda ovog članka da je to "nešto" ostvarenje našeg plana i želja za uspostavljanjem veza s našim sunarodnjacima u zemlji našeg sjevernog susjeda.

Uz blagoslov Komisije za kulturne veze s inozemstvom Izvršnog vijeća Sabora S.R.Hrvatske i suglasnost Demokratskog saveza južnih Slavena u Madžarskoj, počela se udaljenost između Buševčana i njihovih budućih domaćina smanjivati iz dana u dan.

I na međi jednog prije i poslije podneva, na međi dviju susjednih zemalja ta razdaljina je izgubila bitku s vremenom.

Točno u podne bili smo na graničnom prelazu Letenye gdje smo sreli naše vođice drugove Đuru Đuroku i našeg "starog znanca" iz Lupoglava (gdje smo dobavili vizu za nastup u Madžarskoj) Mari-na Mandića.

Nakon razmjene srdačnih pozdrava krenuli smo u županijsko središte Nagykanizsu (Kanjižu). U ovom gradu nismo davali predstavu, već smo samo prenoćili prvu noć.

Mjesto našeg prvog nastupa bio je Murski Krs tur (Murakere sz tur) selce nadomak naše granice u kojem kajkavski Hrvati pre-stavljaju većinu pučanstva. Kad se autobus sa zagrebačkom registracijom zaustavio pred njihovim kulturnim domom bilo je već do-brano zanoćilo, tako da nismo mogli upoznati se sa "vanjštinom" sela naših domaćina. Ali, zato smo ubrzo upoznali, uvjetno nazvana, interijere, a to su ljudi, koji su se pokazali izvanredno usrdnima, tako da nije fraza ako vam kažemo da smo se osjećali kao kod svoje kuće. To veče vrlo lijepa dvorana komornog ugođaja bila je ispunjena do posljednjeg mesta, tako da je ubrzo usposta-vljen prisan odnos izvođača i publike. Veoma brzo između scene i gledališta ispreplela se mreža zajedničkog zadovoljstva iz koje su neprimjetno ispadali eventualni sitni kiksevi s naše strane. Nismo mi bili puki prodavači ("kulturne") robe, niti su nama sučelice bili postavljeni motritelji bili prosti konzumenti.

Vjerujte mi, bilo je uživanje gledati s kojom pomnjom i pozorno-šću naši domaćini promatraju tragediju Matije Gupca i ostalih kmetova.

Frenetični aplauzi tijekom i poslije priredbe bili su očiti po-kazatelji oduševljenja među gledateljima. Valja napomenuti da i Mađari imaju svoga "Gupca" Dožu, tako da je razumijevanje ko-nada bilo olakšano.

Nakon predstave prešli smo s riječi na jela i uz čašicu razgovora upoznali smo generalije i bilo Krs tura.

Sutradan ujutro napuštamo "Panoniju" i krečemo u pravcu srca Pano-

nije. Vozimo se u drugu od trinaest madžarskih županija, u Baranju, pokrajini koja se manjim dijelom proteže i unutar naših granica.

Zastavljamo se nakon tri sata vožnje u Sigetu (SZIGETTVAR), poznatom historijskom mjestu gdje je 1566. godine junački poginuo ban Nikola Zrinski sa svojih 2500 suboraca, odoljevavši mjesec dana turskom neprijatelju koji je brojio četrdeset puta više vojnika. Tu razgledamo povijesnu tvrđavu i muzej posvećen Miklosu Zriniju (madž. naziv).

Dok razgledamo eksponente iz zvučnika nas sljedi tumačenje na hrvatskom jeziku, da bi nakon toga odjeknuli taktovi iz Zajčeve opere "Nikola Šubić - Zrinjski".

Dok neki razgledaju tvrđavu, ni drugi ne gube vrijeme, već obilaze prodavaonice Sigeta. Prisječamo se podataka koje su nam iznjeli naši vodići za vrijeme vožnje. U Madžarskoj je hrana jeftina za naše prilike (cijena kruha nije se mjenjala najmanje petnaest godina i iznosi tri forinte (1,50 nd).

Nije rijekost da inozemci (primjerice Jugoslaveni) navrate ovamo preko vikenda da bi uživali u jeftinoj (samo što se novca tiče, nipošto kvalitete) hrani. Naši prijatelji obavijestili su nas o životu seljaka u Madžarskoj, koji danas bjeđuju u zadrugama. Privatno vlasništvo ne prelazi više od jedne krave, dok se konji uopće ne mogu držati. Broj svinja nije ograničen, a perad po dvorištima nismo uspjeli zapaziti. Mogućnosti nabave automobila izvanredno su teške, što se ovdje objašnjava slabom cestovnom mrežom.

Uplatite li danas novac za " trabant " (ist. njem. proizvodnje) čekat ćete i po tri godine da se vozite u limenoj kutiji.

Međutim ne smijemo smetnuti sumu činjenicu da je seljak u boljem položaju od tvorničkog radnika. Poradi toga je u Madžarskoj migracija sa sela u grad svedena na simboličku cifru, a ima i slučajeva gdje se odvija u suprotnom smjeru, dakle, iz grada u selo.

Naši domaćini i povjerenici DSJS u Madžarskoj ugodno su nas iznenadili dajući nam džeparac, tako da su mnogi od nas zažalili što su uopće mjenjali na granici dinare u forinte. Kasnije se pokazalo da su ove bojazni bile bez osnove i da se u Madžarskoj može kupiti nešto od trajnije vrijednosti. Možda je netko od nas pretjerao da pogrdni naziv za Madžara, Pišta potjeće odatle što je Madžarska eldorado za kupce lonča u kojima se grah, navodno, može skuhati za nepunih trideset minuta, a koji uzgred rečeno pište poput lokomotive. (Nevjernikuse nudim za vodiča kao kroz Buševac, orjentiri će nam biti upravo ti karakteristični zvukovi).

Salu na stranu, valja opisati još dva dana proboravljena u Ugarskoj.

Možemo se pohvaliti da smo u Sigetu odsjeli u odličnom hotelu, doduše bez pogleda na most, ali to su odredili neki objektivni činioci.

Te večeri predstavljali smo u Potonji, hrvatskom selu dvadesetak kilometara udaljenom od Sigeta. Mjestani su nas lijepo primili i ugostili tako da su svi uvjeti za polučenje dobre izvedbe bili ispunjeni. Jedino je Gupčeva lipa malo skraćena zbog poniznog stropa nad pozornicom, ali smo je utješili riječima da je ipak sigurnija nego u Stubici, gdje je izložena kamionskim nastajima.

Nakon uspjele priredbe spremamo kulise u "bunker" autobusa i odlazimo večerati u obližnju "gostionu". Prvi put odišta znamo

da smo u Madžarskoj jer su jela začinjena na madžarski način. I dok su se neki od nas odmah po večeri povlače u autobus, drugi se ne daju i pjevanjem ljestvih hrvatskih pjesama ostanak u Potonji produljuju za još najmanje jednu uru. Neki od tih glasnopjevača, među kojima je bila i moja malenkost, zahvaljujući ovom grlonaprezzanju, izgubili su sutradan svoj dobar glas i biti prisiljeni tražiti žrtve kojima će utrapiti izvikivanje ponekog glasnijeg, za njih određenog, povika u predstavi.

Subota, 8. prosinca, iskorištena je jednim dijelom (prije podne) za razgledavanje (čitaj: kupovanje) kulturnih (potrošačkih) osobitosti Pečuha, grada u jugo zapadnoj Madžarskoj. Tu smo nastojali riješiti se većeg dijela forinti, što nam je uglavnom pošlo za rukom. Nakon toga ovjekovječujemo naš boravak ovdje slikajući se na glavnem trgu ove varoši od preko stotinu tisuća stanovnika. U Pečuhu djeluje lokalna radio stanica koja svakodnevno emitira polsatni program za hrvatsko žiteljstvo. Tu je viša škola za hrvatski jezik, u kojoj studiraju mahom učenici što u Budimpešti svrše hrvatsku gimnaziju.

Točno u podne (svaka sličnost sa ovakozvanim vesternom je slučajna) krečemo put Sigeta, žigošući odpadnike koji nisu kupili lovec.

Poslije ručka (ne mogu se nikako otresti spominjanja ovih ugodnih dužnosti) odmaramo se i pripremamo za večernji i završni nastup u Novom Selu nedaleko Potonje. U "Cvokane" krečemo malo ranije da bismo se bolje upoznali s tamošnjim domaćinima, jer će iduće ili 1975. oni biti našim gostima u Buševcu.

U mjesnoj gospodarstvenici, nas nekolicina bjegunaca za pripremanje scene upada u raspoloženo društvene - među svatove. Toga dana bila je svadba u obližnjoj zadruzi. Već smo se zabrinuli za uspjeh našeg nastupa (svadba će nam odvesti moguće gledaoce) i pomisljali prošvercati kao svatovi na svadbu (kitice, značaj raspoznavanje, ovdje se ne nosi) kad su nas uhitili "starci" i odveli nas u kulturni dom.

Ondje u razgovoru s mališanima tečnog hrvatskog govora, saznajemo da je najrašireno prezime u Novom Selu, Siladi (?!).

Zanimljive li podudarnosti, jer i u istoimenom mjestu kraj Buševca rašireno je ovo prezime. Mene osobno ugodno iznenađuje to što među prisutnom dečurlijom pronalazim svog prezimenjaka i ne tražim više dokaza da smo zaista među svojima.

Poslije još jedne dobre predstave i našeg ponajboljeg nastupa ovdje, odlazimo u zadružni dom gdje nas dočekuje fina domaća tamburaška glazba. Sto se može, drugo, da li udariti brigu na veselje! Više ne treba čuvati grla, pa se svim svojim bićem predajemo ovom vabečem štimungu.

Ritmički se izmjenjuju pjesme, ples i sviranje, da li što je vrijeme više odmicalo. ponestajalo međe među ovim zabavnim oblicima. Upoznajemo se s našim budućim gostima u Buševcu, razmjenjujemo adrese, pišemo im tekstove poznatih domaćih skladbi, a oni obećavaju da će ih do idućeg viđenja naučiti pjevati. Poslije pola noći odlazimo raspojasani u Siget, gdje otkrivamo da naš hotelski bar radi još pola sata. Normalno troše se zadnji atomi snage u plesu ludog ritma, a potom odlazi na zasluženo spavanje (ovu glavnu potrebu spomenut će vam svaki pučkoškolac treba li opisati jedan svoj "radni" dan, ali ni ja je uz najbolju volju ne mogu isputiti).

Ujutro se uz pozdravljanje hotelskog osoblja ukrcavamo u autobus (da je konj potapšali bismo ga po vratu) i odlazimo kući. Naši prijatelji Đuro i Marin slijede nas do graničnog prelaza Bareza

(Barč). Ovdje uz posljednji ručak mirisa madžarskih recepata razmjenjujemo zdravice s našim domaćinima koji ocjenjuju naše gostovanje kratkim ali jasnim riječima - više nego uspješno. Dobivamo na poklon statuu jednog dедeka, udružene ličnosti Gupeca i Lepoica, a za uzvrat dajemo prostale brojeve "Glasa Buševca" i "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića". Uz jedno "doviđenja" i jedno "servus" oprštamo se od naših prijatelja. Trenutak kasnije već smo na dravskom mostu, a potom na tlu naše domovine.

Iza nas u tami (redukcija struje) ostaju Terezino polje, Virovitica i... (oprostite, trebao bih uzeti zemljopisnu kartu) ostali gradovi i gradići.

Buševac nas dočekuje osvijetljen poput Las Vegasa ovih dana, što će reći, taman poput crnca u tunelu. Bili smo zadovoljni što nam za ova četiri dana nisu prodavali rog za svijeću, već pravu pravcatu svijeću. Zato je naše zadovoljstvo nepatvoreno i nehinjeno, a Vi ako niste zavidni, možete nam se pridružiti u tom ushitu već naredne ili 1975. godine za gostovanje naših Hrvata u starom kraju.

Buševac, 16.XII. 1973

Napisao: Zlatko Kovačević

=====
NOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNOVAŽNO

Dvobroj 4/5 (Travanj - Svibanj) časopisa "Kaj" na cca 130 stranica (u obliku knjige,) isključivo će biti posvećen Turopolju. Sadržavat će i više članaka o Buševcu. Buševčani, nabavimo ovaj broj "Kaj - a". Preplatite se i na ostale brojeve ovog časopisa, jer će i u drugim brojevima biti tiskani članci iz našeg sela i općine.

Narudžbe i preplate slati na adresu: "KAJ", Zagreb, Trg Francuske republike 12

Cijena pojedinom broju 10,-- dinara.
Godišnja preplata 70,00 - dinara

U pripremi je II, izdanje knjige Josipa Kovačevića "ŽENIDBA TUROPOLJSKOG PLEMENITAŠA VIDA LACKOVIĆA".

Novo izdanje bit će prošireno fotografijama s izvođenja II, Turopoljske svadbe 1968. godine i sa snimanja Turopoljske svadbe za RTV - Zagreb 1969. godine u Buševcu.

NARODNE NOVINE

LIST DEMOKRATSKOG SAVEZA JUŽNIH SLOVENA U MAĐARSKOJ

Broj 51.

Budimpešta, 20. dec. 1973.

Cena 80 fil.

Bogovićev „Matija Gubec“ u našim podravskim selima

Čitalac koji pažljivo čita Narodne novine, po naslovu ovog napisa se već sigurno sjetio da je ovdje riječ o dramskoj grupi Ogranka „Seljačke slove“ iz Buševca u SR Hrvatskoj, o kojoj je u prošlom broju našeg lista najavljenio da će 6., 7. i 8. prosinca (decembra) gostovati u Muriskom Krsturu, Potonji i Novom Selu i prikazati dramu Mirka Bogovića „Matija Gubec — kralj seljački“, u koju je redatelj uvrstio i neke stihove iz Krležinih „Balada Petrice Kerempuha“. Čitajući ovaj napis sigurno je čitalac već unaprijed pogodio da se gostovanje već i završilo, da su gosti svuda lijepo dočekani, pogošćeni, počašćeni, da su održani i govor, izmijenjani pokloni, i to knjige (dali su ih gosti) i narodne tkanine (dali su ih domaćini).

Znači li ovo možda da baš ničega novoga neće biti u ovom napisu o Buševčanima? Jok! — kako vele stanovnici Južne Srbije, Makedonije, Bugarske i Turske kada hoće reći: ne! Jok! Evo vam odmah prve senzacionalne novosti. Buševac je seoce na svega 20 kilometara od Zagreba, sa svega tisuću (hiljadu) stanovnika, a ipak ima kulturnu

grupu od 333 člana! Lijepo, a čime se to može dokazati? Time, što svaki od njih barem jedanput godišnje nastupi u „Turopoljskoj svadbi“. Predjel u kojem se nalazi i Buševac naziva se Turopolje. To je domovina Matije Gupca i velikog hrvatskog seljačkog ustanka. Drevno kajkavsko područje sa mnogo etnografskih osobujnosti. Takva je i „Turopoljska svadba“, koja se priređuje ne kad se Turopoljac oženi s nekom Turopoljkom... nego kada se svrši zagrebački folklorni festival. Tada se 333 starih i mladih Buševčana i Buševčanki obuku u narodnu nošnju, a „oni iz Zagreba“ dovedu petest tisuća turista da ih gledaju. A ima se što gledati, jer je ova masovna Turopoljska svadba zaista vrlo lijepa, iako se svršava bez prve bračne noći. A što radi za to vrijeme preostalih 667 stanovnika Buševca, možda agitira lažnog ženika i lažnu nevjestu da ipak obave prvu bračnu noć? Mogli bi i to s punim pravom, jer (kako se to iz buševečkih novina, iz Glasa Buševca između redova može pročitati) ima godina, kada je „Turopoljska svadba“ jedina svadba u selu...

skoj, i naslovom „za najbolju glumu“, koju je osvojila njihova mlađa glumica Jadranka Vinter, svojom prvom ulogom koju je ikad imala.

Čemu uopće glumačka akademija?

— pita se čovjek, dok gleda njihov izvedbu. Ali ako zapita i Buševčane, oni će odmah dati pravilan odgovor na ovo pitanje. Akademije su potrebne zato da kvalificiraju stručnjake koji će pomoći amaterima. „Matiju Gupcu“ je režirao član grupe student Božo Kajganić, ali na temelju concepcije redatelja stručnjaka Ive Mikulića. Kulise je izradio član grupe Tomo Kovačević, ali na temelju načrta stručnog scenografa Ivice Antolčića. Kostime je sašila Slavica Robić, ali na temelju planova stručnog kostimografa Ljubice Wagner. A i maska Felicija Cetića je odlična, bio on stručnjak ili amater. Jer premda su „samo“ amateri, kod njih sve mora da bude kulturno, kvalitetno, prvakljeno, i tu, na ovom polju nikako ne smije važiti izreka „nigdar ne bu, da vre nekak ne bu“.

3 Od čega se postaje istinski amater?

Jedna kajkavska poslovica u Krležinoj interpretaciji glasi ovako: „Još nigdar ni bilo, da ni nekak bilo, a i nigdar ne bu da vre nekak ne bu”. To znači da se još nikad nije dogodilo, da se nekako ne bi dogodilo, a i toga nikad biti neće, da nekako biti neće. Tko zna to odlično u Buševcu? Mjesnazaјednica (organ kao kod nas mjesni savjet) i općina u Velikoj Gorici (to je opet kao naš kotar, srez). A budući da to obje one *savršeno* znaju, buševečki glumci-amateri za svoj rad, za svoje nastupe nikad ne dobivaju ni krajearu honorara. Čak ni onda, kada odu na turneju, te na svom radnom mjestu izvade neplaćeni dopust, „besplatno odsustvo?” Čak ni onda. I ne dogodi se, na primjer, da neki njihov funkcioner, recimo učitelj koji rukovodi grupom, ode u njihov mjesni savjet da najavi: moj je honorar za ovaj rad premalen, neću raditi s grupom sve dok mi ne date veći honorar. Ne, kod *njih* se ovako nešto ne može dogoditi: kako može biti premalen onaj honorar koji *ne postoji!* Oni se besplatno odusevljavaju za „dragi naš kaj”, bumo rekli. A neki kod nas? Pa, znate, ovoga, hm!

Istina, sada imaju jedan velik kadrovski problem. Ne mogu naći

stručnjaka za glazbu, to jest muzikanta. Aha, sigurno nitko neće da im radi bez honorara! Ne, nego ne ma ovakvog čovjeka u blizini. Kad bi ga bilo, bilo bi čovjeka koji bi im besplatno radio. Predsjednik Ogranika (predsjednik kulturne grupe) dipl. ec. Stjepan Robić bi ga besplatno izagitirao. Volonterski, dobrovoljno, kako mi velimo, „u društvenom radu”. On je, pripovijedaju zli jezici (možda je istina, možda nije) u društvenom radu potrošio već dva svoja tajnika, ham, progutao ih je. Ali se to i vidi na radu! Lani se dramska grupa plasirala u jugoslavensko zemaljsko, savezno finale dramskih amatera Jugoslavije. Osvojili bi vjerojatno i prvo mjesto, ali izgovor glumaca nije bio posve korektan, književan. U njihovom kraju svatko govori kajkavski, i doma, u Buševcu, i u Zagrebu, gdje većinom rade. Naravno, znaju i književni jezik, nauče ga u školi, čuju ga preko radija i televizije, ali moraju vrlo da se koncentriraju, ako ga hoće govoriti s potpuno pravilnim naglaskom. Na festivalu nisu dovoljno pazili, te su se morali zadovoljiti prvim mjestom u Hrvat-

Čemu ima zahvaliti maleni Buševac da se u cijelini pretvori u jedinstveni „kulturni kadar”. Tradicijama, vjerojatno. Onim davnim: da su ovdašnji Hrvati potomeci Gupčeva puka, i onim novima; da su potomeci nekadašnjih članova Ogranika Seljačke slove, odlikovanog sa strane predsjednika Tita Ordenom zasluga za narod. Drugim riječima, svijesti, političkoj i ljudskoj.

Imamo i mi ovakvih sela i ovakvih kulturnih grupa: u Tukulji postoji pjevački zbor već više od 40 godina, Santovo, ima grupu koja bez prekida radi od 1945. Prosječni vijek naših grupa je u stalnom porastu, kod boljih grupa iznosi već oko 5—6 godina. Na polju folklora mnoge naše grupe imaju za sobom međunarodne turneje i međunarodne uspjehe, ali na polju drame, verbalnih umjetnosti, buševečki nivo je kod nas, još zasada, san budućnosti.

Istina, kod nas su uvjeti za ovo drukčiji, mnogo teži. Ali postoji jedan zajednički faktor: čovjek. Imamo li u vidu ovaj zajednički faktor, nije na odmet poznavati i primjer istinskih amatera, ljubitelja kulture — Buševčana.

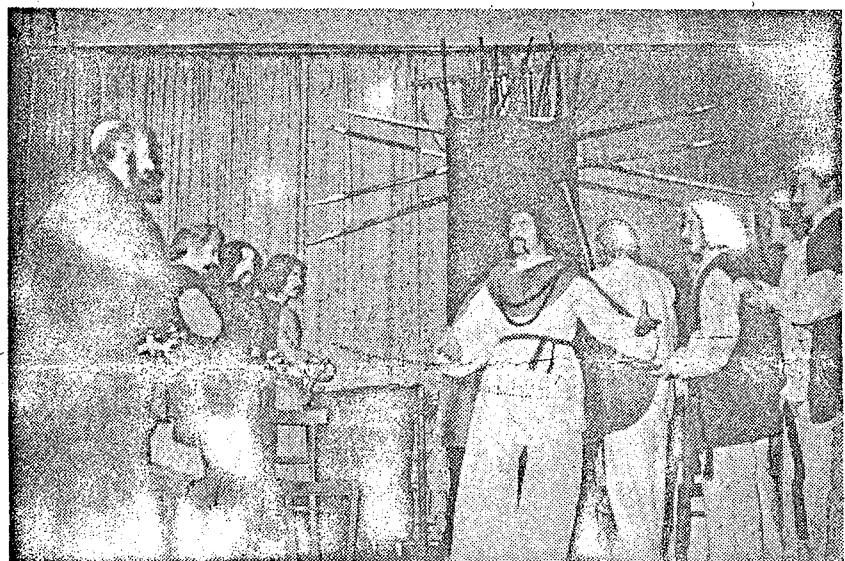
Joca Jakab

Na rastanku jedna grupna slika, za uspomenu od *Narodnih novina*

Gubec i Stana — Juraj Robić i Jadranka Vinter

Kmetovi s Gupeem na čelu oslobođaju svoje druge
iz Tahijeva zatočeništva

Prije predstave u Novom Selu predsjednik buševečkog OSS dipl. ee. Stjepan Robić dobio je od novoselskih pionira na dar jednu madarsku pionirsку maramu

Predsjednik Robić odgovara na pozdrav u Novom Selu

O MLADIMA I SLOBODNOM VREMENU UOPĆE, I S OSVRTOM NA NAŠE PRILIKE

Značaj društvenog angažiranja mladih u slobodno vrijeme i utjecaj tih aktivnosti na odgoj mladih ljudi vrlo su značajni. Upravo u to vrijeme kada se odgoju mlade generacije sve značajnija pozornost, kada se sve više ističe da se briga o odgoju mlade generacije ne može prepustiti samo školi i obitelji, već da to mora biti briga čitavog društva, organizacione aktivnosti mladih u slobodno vrijeme dobivaju sve značajniju ulogu kao čimbenik odgoja mlade generacije. Suočeni s brzim tehnološkim razvojem kada se vrijeme za proizvodnju sve više smanjuje, kada ljudima ostaje sve više vremena za odmor i razonodu, pruža se sve više mogučnosti za aktivan i kreativan rad.

Kako i na koji način provode to vrijeme mladi ljudi, kojim aktivnostima se bave, dali su u to vrijeme orijentirani na aktivnost gdje su konzumenti programa, ili na aktivnost gdje su aktivni stvaraoci i sudionici u tim programima?

Podaci koji su prezentirani u pojedinim istraživanjima, pokazuju da je najveći broj mladih ljudi orijentiran na one sadržaje gdje se javljaju kao konzumenti programa. Istražujući uticaj masovnih medija na mladu generaciju, došlo se u istraživanjima do zanimljivih podataka.

Podaci pokazuju da preko 50% svog slobodnog vremena mladi provode gledajući TV-program, slušajući radio-emisije, čitajući novine ili zabavne romane.

Izbor programa koji gledaju, slušaju ili čitaju odnosi se uglavnom na zabavne ili sportske sadržaje. Nije potrebno isticati značaj aktivnosti kojima se preokupirani mladi ljudi u slobodno vrijeme za formiranje svoje ličnosti, značaj kojega te aktivnosti imaju u njihovom odgoju.

Pitanje je kako usmjeriti društvenu akciju, koje sadržaje prezentirati i na kojim sadržajima u slobodno vrijeme odgajati mlade ljudi u socijalističkom duhu.

Sigurno je jedno: briga i rad s mlađim ljudima u slobodno vrijeme mora biti briga svih socijalistički opredijeljenih snaga u društvu, da svi utjecaji (kao putem masovnih medija tako i drugih) moraju za svoj osnovni cilj imati odgoj mlade generacije. Sve aktivnosti moraju imati za cilj podsticanje mladih ljudi na aktivan i kreativan rad u slobodno vrijeme.

Mužna je svakako društvena akcija da se stvore uvjeti i mogućnosti za svršishodnije korištenje slobodnog vremena mladih, no, da bi se akcija uspješno vodila i davala aktivne rezultate, potreban je još snažniji angažman društvenih radnika. Mnogi omladinci našeg mjeseta pitaju se, kuda otići u slobodno vrijeme i kako ga na najbolji mogući način iskoristiti. Zar Savez omladine nije zainteresiran da okupi mlade našega mjeseta, da ih u slobodno vrijeme preokupira društveno konsnim aktivnostima i da ih odgaja socijalističkim sadržajima? Još prije nekoliko godina uočena je potreba da se na području na kojem živi velik broj mladih ljudi uredi klub omladine.

Bilo je i prije pokušaja da se nađe adekvatna prostorija u kojoj bi se sastajali mladi i gdje bi sprovodili svoje slobodno vrijeme. Do osnivanja "disco cluba" mladi se nisu mogli nigdje sastati, osim da subotom odu u kino ili svaki dan u postionicu, a ono što oni tu rade, to svi dobro znamo.

Tadašnji komitet ASO-e Buševec pokreće akciju za uređenje

prostora

koji bi svojim izgledom i uređenjem odgovarao svrsi svih mladih našega mjeseta.

Budući da je DVD Buševec mladima veliku dvoranu ona je uređena za potrebe mladih i druge kulturne manifestacije.

Disco club radi s promjenljivim uspjehom, zadovoljavajući, uglavnom, svojim programom interes omladine koja se u njemu okuplja. Trebalo se zalagati da nam program u klubu bude raznovrstan i privlačan i da svojim sadržajem obogaćuje mlade ljudе.

Čuju se glasine nekih odgovornih ljudi iz drugih društveno-političkih organizacija, da povoljna politička klima i želja Saveza omladine da okupi i angažira mlade ljudе, pogoduje voditelju kluba da na brzinu uhvati nešto za sebe i da klub iz društvenih okvira prelazi u privatne ruke, a to utječe na mogućnost zatvaranja "disco cluba".

U ovoj godini uskrsnuo je još jedan problem, a to je pitanje najam ine koja se traži za korištenje dvorane za "disco club", a ona iznosi 50 dinara za večer. Međutim, izdaci "disco cluba" su takve prirode, da ono malo zarade što se dobije za prodaju pića nije dovoljno ni za grijanje prostorije, a kamci za osvježenje programa novim glazbenim novitetima i popravak instrumenata. Stoga nije opravданo da neupućene osobe tako govore, jer to vodi zatvaranju kluba, a ako dođe do toga onda će mladi izgubiti svoje jedino sastajalište i otici u ona mjeseta koja nisu za njih.

Marijan Detelić

DOMAĆI HUMOR

NAJBOLJE VINO

Prijatelji dobre kapljice tvrde da je najbolje vino u selu vatrogasno jer je napravljeno iz 140 fel vina nabranog po selu i prekipjelog u vatrogasnem buretu.

KRAVE I MUZIKA

U subotu i nedjelju kad sviraju "električari" u Vatrogasnem domu, Štef Zubečkin s duplim lancima veže krave za jasle, da od bubnjanja i urlanja dugokosih "elektičara" krave ne zaplešu po jaslama.

ŽENIDBA

ŠTEF: Čuj, Ivo! Čujem da se buš ženil !?

IVO: Gdo ti je to rekел ???

ŠTEF: Ma...nigdo. Pa .. Aleksandar Makedonski !

IVO: Vrag mu oca i mater! To je sigurno onaj ke bil s tobom snočka na zabavi!

Samo kad ga uvatim...!

PROGRAM PROSLAVE 40. OBLJETNICE SD "POLET"

BUŠEVEC

Svečani dio proslave predviđen je za 7.VII 1974., a prije svečanog dijela proslave, tj. u šestom mjesecu, po završenom prvenstvu u nogometu, organizirat ćemo dva nogometna turnira sa po četiri momčadi seniora i na svakom turniru, po dvije momčadi juniora, zatim su predviđena natjecanja u kuglanju četiri momčadi, u šahu četiri momčadi i pojedinačno prvenstvo sela u šahu, te četiri momčadi u stolnom tenisu.

23.VI. održat će se nogometni turnir od 4. momčadi (seniori)

Dvije momčadi (juniori) po kup sistemu. Pobjednik turnira i drugoplasirana ekipa ulaze u završne borbe za prvo, odnosno treće mjesto, na sam dan svečane proslave, tj. 7.VII 1974 godine.

30.VI. nogometni turnir sa druge četiri momčadi (seniori) i dvije momčadi (juniori)

Natjecanje po kup sistemu. Pobjednik turnira sastaje se u završnoj borbi za prvo mjesto s pobjednikom turnira nedjelju dana ranije, tj. 23.VI.

Pobjednici nogometnih utakmica (juniori) održanih prvog dana turnira, tj. 23.VI. i drugog dana, tj. 30.VI., ulaze u završnu finalnu borbu za prvomjesto 7. VII.

7.srpnja. Svečani dio proslave

U 9,30 odigrat će se nogometna utakmica za treće, odnosno za četvrto mjesto.

U 12,00 je svečana akademija povodom 40. obljetnice SD "Polet"- "Seljak" i podjela spomen diploma osnivačima i zaslužnim sportašima, radnicima.

Svečana akademija održat će se u kino dvorani.

U 13,00 svečani ručak predviđen za 150 ljudi u vatrogasnem domu.

U 15. po finalna nogometna utakmica (juniori), pobjednici iz prethodne dvije nedjelje.

U 16. co finalna nogometna utakmica (pobjednici turnira 23. i 30. VI.)

Nastavak proslave u narodnom veselju uz glazbu i dobru kapljicu u parku Vatrogasnog doma!

Pokroviteljstvo proslave prihvatile je OPZ "Turpolje" Vukovina. U ime organizacionog odbora i svih nas, od srca im se unaprijed zahvaljujemo.

U sedmom mjesecu, uz pomoć Saveza za fizičku kulturu Općinske skupštine Vel. Gorica, održat će se natjecanje seoskih sportskih igara u nogometu, a na kojem će sudjelovati preko deset momčadi.

U osmom mjesecu, a prije jesenskog prvenstva, odigrat će se nogometna utakmica između reprezentacije Ic razreda i "Radnik" Vel. Gorica.

I na kraju, pozivamo vas da nam svojim prijedl zima olakšate rad i doprinesete da ovu 40. obljetnicu postojanja društva što bolje i svečanje proslavimo.

Or. Odbor za proslavu
40. obljetnice SD "Polet"

I. "C" RAZRED

1. POLET(Buševec)	11	9	0	2	45:18	18
2. NAPRIJED(Gradići)	11	7	3	1	39:16	17
3. NAPREDAK(Vel.Mlaka)	11	8	1	2	38:17	17
4. BRATSTVO(Hrašće)	11	7	1	3	27:19	13
5. MRACLIN(Mraclin)	11	6	1	4	43:23	12
6. PARTIZAN(Lukavec)	11	5	2	4	28:24	12
7. BORAC(Vukovina)	11	5	0	6	30:28	10
8. JEDINSTVO(M.Mlaka)	11	4	1	6	34:31	9
9. MLADOST(Rakitovec)	11	3	2	6	20:38	8
10. UDARNIK(Kurilovec)	11	3	1	7	31:39	7
11. PROLETER(Turopolje)	11	2	1	8	17:57	5
12. OTOK(Otok)	11	0	1	10	20:62	1

I. "B" RAZRED

1. MRACLIN(Mraclin)	11	8	2	1	45:15	18
2. JEDINSTVO(D.Selo)	11	8	1	2	58:18	17
3. BUDUĆNOST(S.Kralj.)	11	8	0	3	53:27	16
4. RADNIK(Sesvete)	11	8	0	3	44:21	16
5. POLET(Buševec)	11	7	1	3	39:21	15
6. NAPREDAK(V.Mlaka)	11	5	3	3	35:24	13
7. UDARNIK(Kurilovec)	11	6	0	5	35:21	12
8. BRATSTVO(Hrašće)	11	4	0	7	32:37	8
9. PARTIZAN(Lukavec)	11	4	0	7	29:50	8
10. ZELINA(Zelina)	11	2	1	8	14:49	5
11. PROLETER(Turopolje)	11	2	0	9	28:48	4
12. JEDINSTVO(M.Mlaka)	11	0	0	11	5:86	0

GORE - KONAČNE TABLICE - JESEN JEG DIJELA NATJECANJA

ZNS-a ZA SEZONU 1973/74 / seniori/

NK "POLET" ODRŽAO REDOVNU GODIŠNJU SKUPŠTINU

Dne 3. veljače naš nogometni klub održao je svoju redovnu godišnju skupštinu. Između ostalog, donešen je plan proslave povodom 40- godišnjice osnutka kluba.

/Snimio: V. Rumbak/

OD SELJAKA DO POLETA

BUŠEVAC — Za onih članova i po Buševca, prva nedjelja veljeće bila je prava prikoda. U to vrijeme SD Polet, ponos dječok selja, održava svoju redovnu godišnju skupštinu. Ovogodišnja je bila u ulazak u jubilarnu godinu proslave 40. obljetnice SD Polet, rođenog početkom 1934.

SD Polet odrastao je u prednjim godinama. Zvao se "Seljak". Njegovo rođenje iskoristili su mlađi Buševčani koliko god su mogli u onim danim diktature, kad su i naibezrečeniji razgovorili i okupljanja ljudi bili sturan put do zatvora. Međutim, prva krpjenjača, već onda je oravala naslov okrugle čarobnice. Onda, senzacionalni hit — nogomet, osvojio je i mladiće ovog sejma. Trnovit put do prvog početka kolim je odobreno osnivanje SK Seljaka, vratio je Buševcu kakav-takav dužstveno-kulturni život, tako na kritična noskometa nomadji, klub je razvijao i ostale sposobnosti mladića, tak ne samo sportske.

Na prvoj skupštini bilo je 20-tak ljudi. Sad poslijе 40 godina, skupština okupila je gotovo pola selja.

Minula iesenska sezona Zagrebčakos prvak A razreda. Drotić je u znaku nogometista Poljaka. Prošetali su se natjecanjem. Osvršili prvo mjesto i devet pobjeda i dva poraza. Buševčani su busili, protivničke mreže propisno i nuta do susretu. Ovaj uspjeh postiznut je u pravida. Kao novogodisnji poklon. Ubljanoj 1974.

diplomne majoštima selja u Šapcu, a zadovoljni vileskom su načrađeni privaci Zagrebčakos i Arazeda.

Izabrani su novi Upravni i Nadzorni odbor. Odbor za proslavu pripremio je plan jubilarne godine. Skupštini dio predviđen je za 7. 7. 1974. Vec u lipnju počet će nove međunarodni sajamski turnir, a finalni sastreti nova i juniora, a dan proslave, odigrat će se na dan proglašenja. U sprijedju bi se morale odzdati seoske sportiske lige uz pomoć SFK-e Velike Gorice, a u kolovozu susret između reprezentacija Ic razreda i momčadi Radnika iz Velike Gorice. Buševčari će ovu godinu slaviti u sjećanju na sve generacije ovog 40 godišnjaka starog društva, na jednu cijelu momčad koja je svake životne dana NOB-i. Odabran je novo mjesto sponen ploči, posvećeno ovim ilidžama. Bit će presečena u buševacki park.

Skupštini su prisustvovali gošti SD Polet, tiskar Zagrebčak, nogometnog saveza Duka. Prelog i savezni sudac Josip Katulić, negađani nogometni Poljati, Češtitali su svečarinama 40. obljetnice, u ime ZNS i Saveza sudaca. Duka Prelog je zašeo, više u apsjeha juniorskoj momčadi, jer uz dobro vodstvo mladića "Buševaca" to i zaslužuju. Stari znaci Buševčana i sam redom su način Buševčana. Josip Katulić poručio je mladim piščanskim radinicima SD Polet da se upisu u trenersku dili sudečku školu u Zagrebu, kako bi imao svog naslednika, Josip Katulić namjerava ove godine završiti svoju sudacku karijeru.

MARIO GARBET

Prvi skup Buševčana u 40. godini SD Polet završio se zaključkom i plesnom onih ravnateljih, nešastnih, pionirskih buševčaka negome.

Predsjednik kluba Ivan Kos govori o dosadašnjem radu društva.

- sport - sport - sport - sport - spo

SPORTSKA TAKMIČENJA U ČAST DANA REPUBLIKE

Buševac - prvi pobjednik

Tradicionalna sportska takmičenja u čast Dana Republike koje organizira Savez organizacija za fizičku kulturu općine Velika Gorica nalaze se u završnoj fazi.

Ove godine organizirala su se tri turnira i to:

— u kuglanju sa 17 ekipa

— na stolnom tenisu 9 ekipa

— Šahu 8 ekipa

Do sada je održan jedino šahovski finale u kojem je ekipa Buševca pobijedila momčad Općinske uprave sa rezultatom od

3:1, a pojedinačni rezultati bili su slijedeći:

Kovačić Josip — Rožić Marijan 0:1

Kozlina Dušan — Kovachevic Ivan 0:1

Vujnović Drago — Robić Zlatko 1:0

Kušević Ivan — Gregorec Juraj 0:1

Na stolnoteniskom turniru finalna utakmica odrigat će se u ponedjeljak 26. 11. 1973. godine, a u njoj će se sastati ekipa SD »Plesok« iz Lomnice Donje i ekipa »Slobodek« Velika Gorica.

Drugi finalista bit će poznat nakon druge polufinalne utakmice u kojoj se sastaju momčadi »Aerodroma Zagreb« i

TP »Slobodek« Velika Gorica.

Na čunja.

U nastavku prvenstva II lige Zagreb u šahu,

igraci ŠS »Polet« iz Buševca postigli su slijedeće rezultate:

III kolo

POLET — JEDINSTVO	
Rožić M. — Duh	5 : 1
Kovačević I. — Varga	1 : 0
Rožić Z. — Cvijanović	remi
Robić I. — Matić	remi
Puceković I. — Milošević	1 : 0
Sever J. — Vukelić	1 : 0

IV kolo

IVANIĆ — POLET	3,5 : 2,5
Plečko — Rožić M.	remi
Branilović — Kovačević	remi
Uročić — Rožić Z.	remi
Puntarić — Robić I.	1 : 0
Amer — Puceković A.	1 : 0
Jurjević — Sever J.	0 : 1

V kolo

POLET — JUVENT	3 : 3
Rožić M. — Kragić	remi
Kovačević I. — Sočo	0 : 1
Rožić Z. — Sučić	remi
Robić I. — Avdagić	0 : 1
Puceković ČA. — Vresk	1 : 0
Sever J. — Novak	1 : 0

»Velikosrpski list« — Broj 205 — 28. 11. 1973.

Ekipa »Budućnost« iz Lomnice Donje završila je jesenski dio prvenstva u Drugoj Zagrebačkoj li-

izazvao najveći interes sportača nalazi se također pri završetku, a za dan finalista. To je ekipo Općinske uprave koja je pobjedila SD »Udarac« Kurilovec, dvostruko uzastopnog pobjednika ovog turnira sa rezul-

tatom od 346:314 oborena na čunja.

VI kolo

JASTREBARSKO — POLET	2 : 4
Sertić — Rožić M.	remi
Lončarić M. — Kovačević	remi
Racković — Detelić M.	remi
Lončarić Z. — Puceković	0 : 1
Masnec — Čunčić M.	remi
Baljak — Gregorec J.	0 : 1

Stanje na tablici je slijedeće:

1. Sloga Novoselec	25
SAMOBOR	21,5 (—)
2.—3. ADY ENDRE Zagreb	21, (—)
4. POLET Buševac	20,5
5. PONIKVE Zagreb	18,5
6. JUVENT Zagreb	16,5
7. VRAPČE CENTAR Zagreb	16 (—)
8. IVANIĆ Ivanić Grad	16
9. INA - ERC Zagreb	15,5
10. KLOŠTAR Kloštar Ivanić	14,5 (—)
11. JASTREBARSKO	14
12. MARKO OREŠKOVIĆ Zagreb	10 (—)
13. JEDINSTVO Dugo Selo	6,5 (—)

Napomena: »minus« u zagradi znači meč manje.

M. Rožić

I C RAZRED ZAGREBAČKOG NOGOMETNOG SAVEZA

„POLET“ IZ BUŠEVCA PROVAK

Nakon završetka jesenjeg dijela prvenstva u Ic razredu Zagrebačkog nogometnog saveza nije se odmah znala situacija na prvenstvenoj ljestvici i to zbog toga, jer su na neke utakmice bile uložene žalbe dok je susret između »Mladostik« i »Poleta«, koji je odigran u Rakitovcu bio prekinut.

U toku prošlog mjeseca Natjecateljska komisija Zagrebačkog nogometnog saveza rješila je žalbe, a prekinuti susret između »Mladostik« i »Poleta« registriran je sa 3:0 u korist »Poleta«, pa je tako momčad »Poleta« sasvim zasluzeno izbila na prvo mjesto prvenstvene ljestvice i osvojila naslov jesenjeg prvaka, razreda.

Takav ishod, na kraju, ipak ne začuđuje, jer je »Polet« iz Buševca prikazao u toku prvenstva najbolje igre, a bio i najefikasnija momčad. U projektu su igrači iz Buševca postigli 4 gola po utakmici što je svakako za sveku pohvalu.

T A B L I C A :

1. Polet (Buševac)	11	9	0	2	45:18	19
2. Naprijed (Gradić)	11	7	3	1	39:16	17
3. Napredak (V. Mlaka)	11	8	1	2	38:17	17
4. Broštvo (Hrašće)	11	7	1	3	27:19	13 —2
5. Mraclin (Mraclin)	11	6	1	4	43:23	12 —1
6. Partizan (Lukavec)	11	5	2	4	28:24	12
7. Borac (Vukovina)	11	5	0	6	30:28	10
8. Jedinstvo (M. Mlaka)	11	4	1	6	34:31	9
9. Mladost (Rakitovec)	11	3	2	6	20:38	8
10. Udarnik (V. Gorica)	11	3	1	7	31:39	7
11. Proleter (Turopolje)	11	2	1	8	17:57	5
12. Otok (Otok)	11	0	1	10	20:62	1

„SPORTSKE NOVOSTI“ 1974
SPORTSKO DRUŠTVO POLET IZ BUŠEVCA SLAVI OVE GODINE 40-OBLJETNICU POSTOJANJA

Zarobljenici lopte

BUŠEVAC — Još su zjapila sjedišta u dvorani buševačkog Vatrogasnog doma, kad su tri »Koča« tko zna po koji put baca zadnji pogled na sliku buševačkih nogometnih pionira iz 1934. Četrdesetgodишnjak SD Polet slavi svoj rođendan, mještani su se ustrali, skupština je.

Jedan do drugog braća Katulić, u selu ih zovu »Koči«, idu od slike do slike. Svaka je dođaj za sebe. Trenutak od jučer na njihovim namreščanim licima još je danas. Ne pričaju mnogo. Preduboko su utegnuli u uspomene i riječ im nedne pada na pamet. Oni su zarobljenici onih starih krpjenja.

Najviši među njima Matija, bio je najglasniji kibic, a ni danas kad igraju prvaci Zagrebačkih Ic razreda, momčad SD Polet, nije ništa tiši. Druga dva brata igrala su zajedno u najstarijim sastavima. Blaž vječno živi u tišini, gluhi je. »Nije ni čudo kraj onakve glasine svog brata« — šale se u selu. Ali najveći od njih je onaj najmanji, kažu Stanley Matthews iz Buševca, Vinko Katulić »Koč« je počeo igrati tek u 26. ili 27. ni on se točno ne sjeća, inače bi srušio sve moguće rekorde. I s ovakvim zakašnjenjem je objesio kopačke poslije 20 godina igranja.

Prva nogometna slova sričao je s punjenom čarapom. Izradivao ju je zajedno s drugovima skrivačući se pred roditeljima. Starijima se nije svidala ta moda. Ondašnji hipi bili su već ovi zaljubljenici lopte. Njihovo trčkanje po livadama u kratkim hlačama, a ipak već su bili odrasli mladići, nazivalo se nemoralnim. Jer, i djevojčice su dolazile rado na takve zabave, da promatraju.

Ali »Koč« je riskirao i osam dana iza rešetki ako nije moglo drugačije. — Kaznu nismo mo-

gli platiti pa je zatvor ipak bio iefitnija kazna.

Predratne vlasti kažnjavale su zatvorom bilo kakva okupljanja, razgovore, sastajanja mladih.

— Da je Aleksandar bio ranije ubijen, naš bi klub danas bio stariji — nasmijao se stari »Koč«. Nekoliko mjeseci nismo mogli dobiti potpis, dopuštenje za osnivanje kluba. Ali onog dana kad je ovuda prolazio kralj, mislim njegov sanduk, dosegli smo i u dresovima istračili kao za pozdrav. I tako smo zaslužili potpis.

— Prvu loptu kupili smo zajedno, svaki je dao po 10 dinara, a kopačke je sam napravio Mijo Duretić.

»Koč« je bio možda jedan od rijetkih koji je znao igrati bar nekako. Pravila su dobili od jednog kluba iz Zagreba i tako počeli.

— A od koga smo mi mogli naučiti. Da su mi danas one godine... Mi smo bježali s posla, s kopanjem i odmala na trening. A prvo igralište napravili smo sami od jedne blatline, šikare po kojoj su prije nas svinje rovale. I bježale. S treninga nitko nije izostajao. Igrali smo dva puta tjedno, a bilo je treninga da nisi mogao doći ni na red da bar jednom udariš loptu.

Neumorni »Koč« držao se autolinije izvodio kornere, više od 20 godina. Uz njega mijenjale su se generacije, ali on svoje mjesto nikome nije prepuštao. U momčadi je dočekao čak i svog sina i tek onda kad je bio siguran za nasljednika, napustio je zeleno boriliste. Danas već i njegov sin radi kao trener, doveo je momčad Poleta do prvog mesta sa 9 pobjeda i samo dva poraza. Otac te ponosan, ali ni danas se nije sasvim predao. Zajedno s nekoliko svojih drugova iz najstarijih generacija priprema se za povratak.

— Zaigrali bismo mi opet, ali bit ćemo zadovoljni i s jednom slikom na centru u dresovima. M. GARBER